

Apró léptek

Copyright © 2023 by the General Conference Corporation of Seventh-day Adventists®. Minden jog fenntartva.

Review and Herald® Publishing Association

Generál Konferencia, Szombatiskola és Személyes Szolgálatok Osztály

12501 Old Columbia Pike

Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Senki, vagy semmilyen intézmény nem jogosult arra, hogy az *Apró léptek* bibliatanulmányok bármely részét vagy egészét átszerkessze, megváltoztassa, módosítsa, adaptálja, lefordítsa, kinyomtassa vagy kiadja a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® előzetes, írott engedélye nélkül.

A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® bejegyzett védjegye a „hetednap adventista” és az „adventista” kifejezés, valamint a lángot ábrázoló logó, amelyek a Generál Konferencia előzetes engedélye nélkül nem használhatók.

Amennyiben nincs másképp feltüntetve, a bibliaszövegeket a Revideált Károli Bibliából (Veritas – online változat) idéztük.

ISSN 3061 – 4546 ISSN-L 3061 – 4546

Apró léptek

Szombatiskolai tanulmány
1–3 éveseknek

A ÉV • 1. NEGYEDÉV

A TEREMTÉS

Az angol kiadás munkatársai:

Editor

Rosanne Peach

Editorial Assistant

Denise Gustafson

World Sabbath School Directors

Jim Howard

Daniel Ebenezer

A magyar kiadás munkatársai:

Fordító és szerkesztő

Papp Andrea

Korrektúra

Gáspár Bernadett

Tördelés

Szőcs Erzsébet

Az új szombatiskolai biblia-tanulmányok szerkesztésének folyamatában a vezető bizottság és a kéziratellenőrző bizottság mellett számos teológus, tanár, szülő és gyerek véleményét kérdeztük a világ minden tájáról. Köszönjük szépen minden érintett hozzájárulását.

NEGYEDÉVI ARANSZÖVEG

„Kezdetben
teremtette Isten
az eget és a földet.”
(1Mózes 1:1)

Apró léptek

A ÉV • 1. NEGYEDÉV

Tartalom

1. HÉT	5	Kezdetben
2. HÉT	13	Isten megteremtette a világosságot
3. HÉT	21	Isten megteremtette az eget
4. HÉT	29	Isten megteremtette a szárazföldet
5. HÉT	37	Isten megteremtette a növényeket
6. HÉT	45	Isten megteremtette a Napot, a Holdat és a csillagokat
7. HÉT	53	Isten nekünk teremtette a földet
8. HÉT	61	Isten megteremtette a víziállatokat
9. HÉT	69	Isten megteremtette a szárnyas állatokat
10. HÉT	77	Isten megteremtette a szárazföldi állatokat
11. HÉT	85	Isten megteremtette Ádámot és Évát
12. HÉT	93	Isten megteremtett téged
13. HÉT	101	Isten megteremtette a szombatot

Kedves szülők!

Isten drága gyermekekkel ajándékozta meg a családokat. Sokan mondják, hogy a szülők napjai hosszúnak tűnhetnek, ugyanakkor az évek rövidnek. Valóban, a mindennapos rohanás és helytállás az otthoni, a munkahelyi és a család körüli elfoglaltságok végzésében néha végtelennek és fárasztónak látszik. De az évek annyira gyorsan elrepülnek...

Ebben a kiadványban gondosan kiválasztott, a gyerekek életkorának megfelelő történeteket és tevékenységeket találtok, amelyek segítségével a kicsiket Jézus megismerésére és szeretetére ösztönözhetitek. Olvassátok el nekik minden nap a heti történetet, és beszélgetsetek róla közösen! A történet mellett számos javaslatot és szemléltetőanyagot is találtok. Mutassatok rá a képekre, vagy kérjétek meg erre a gyerekeket, miközben ti olvastok! Váljon ez a tanulási idő a napi rutinotok legértékesebb részévé! A *Napi játék* részből ötleteket meríthettek a bibliai történetek üzenetének ismételteséhez, rögzítéséhez. Maradjanak meg ezek a tevékenységek értékes emlékként a gyerekeitek szívében, belevésve abba a bibliai tanításokat! Szánjatok időt a *Gondolatok a szülőknek* rész lelki üzenetének elolvasására is! Ez nektek szól. Ismételjétek el naponta az aranyszöveget a gyermekeiteknek, még akkor is, ha csak most tanulnak beszélni! Írjátok le ezt a bibliaverset egy kis kártyára, és tegyétek ki egy látható helyre az otthonotokban, majd mutassátok meg a gyerekeknek is!

Vállaljátok el a feladatot, és „vezessétek őket Jézus Krisztushoz nap nap után szeretettel, gyengéden és komolyan, s ne hagyjátok, hogy bármi is elterelje figyelmeteket e fontos munkáról”. (Ellen G. White: *Gyermekevelés*, 41. o.)

Gyakran az apró, napi szokások, és nem az élet nagy pillanatai formálják jellemünket.

Ebben a rohanó világban kívánjuk, hogy Isten üdítsen fel benneteket, támogasson titeket, és adjon türelmet és kitartást, miközben gyermekeiteket Jézus szeretetére és követésére tanítjátok!

**Nina és a Generál Konferencia
Szombatiskola és Személyes Szolgálatok Osztálya**

Kis áhítatok

Az egyik legfontosabb lecke, amit gyermekünknek megtaníthatunk, hogy személyes áhítatokon keresztül naponta keresse Istent. Bár most még csak 1, 2 vagy 3 éves, nem túl korai elkezdni egyszerű módszerek segítségével taníthatni erre.

Hogyan kezdjük el megtanítani kisgyermekünknek, hogy hogyan fogadja be a szívébe Jézust?

1. **IMA:** Imádkozunk minden nap azért, hogy gyermekünk szíve megnyíljon Jézus előtt!
2. **HÉTKÖZNAPOK:** Keressünk alkalmakat, amikor beszélhetünk Jézusról és az iránta érzett szeretetünkről! Énekeljünk egyszerű dalocskákat erről, és tanítsuk meg a gyermekünknek is ezeket, hogy együtt énekelhessünk! Ebben a korban a spontán, őszinte istendicsőítés nagyon fontos a hitépítés munkájában.
3. **A FELNÖTT ÁHÍTAT HELYE:** Válasszunk ki egy széket, egy szélesebb ablakpárkányt vagy bármilyen helyet otthonunkban, ahol naponta olvassuk a Bibliát és imádkozunk! Tegyük ezt például a nappaliban, hogy a gyermekünk lásson minket, miközben Jézussal beszélgetünk!

4. **A GYERMEKÁHÍTAT HELYE:** Nem túl messze a mi bibliatanulmányozó helyünkől, készítsünk elő egy ilyen helyet a gyermekünknek is! Terítsünk le egy kis szőnyeget vagy takarót a földre, majd helyezzünk oda néhány bibliai képeskönyvet! A játékokat és a többi figyelemelterelő eszközt távolítsuk el a közelből! Bizonyosodjunk meg arról, hogy a gyermekünk nem fáradt vagy éhes olyankor – így kellemes időtöltésnek nézhetünk elébe!

5. **JÉZUSSAL TÖLTÖTT IDŐ:** Magyarázzuk meg a gyermekünknek, hogy minden nap ugyanabban az órában mindketten találkozunk Jézussal! Ez egy csendes időtöltés lesz, amikor olvasunk, imádkozunk vagy énekelünk Jézusról! Mutassuk meg a kicsinek, hogyan nézegetheti a bibliai képeskönyveket, és hogyan gondolkodjon a történetekről! Magyarázzuk meg, hogy amikor anya vagy apa Jézussal tölti az idejét, neki is Vele kell lennie! Ez idő alatt nem beszélgetünk és nem olvasunk történeteket, ezt majd később megtehetjük. Kezdeként töltünk egyénileg 2-5 percet, bízva a gyermekünkben, hogy képes lesz annyi ideig csendben maradni és összpontosítani! Idővel fokozatosan növeljük ezt az időt!

KULCSGONDOLAT:

Isten megteremtette a mennyet és a földet.

1. hét: A teremtés kezdete

Kezdetben

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:1-2; Pátriárkák és próféták, 44–51. o.

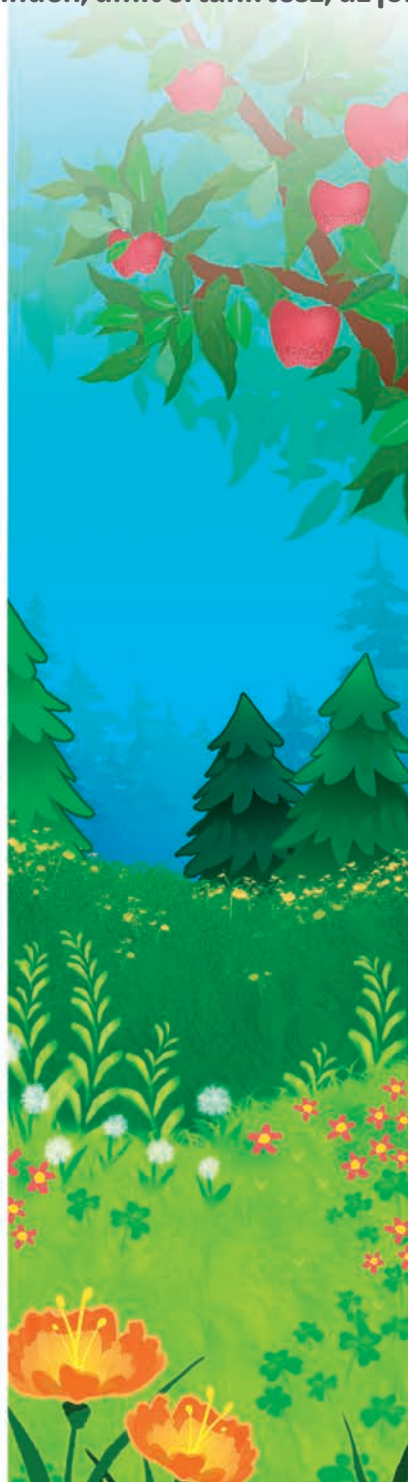
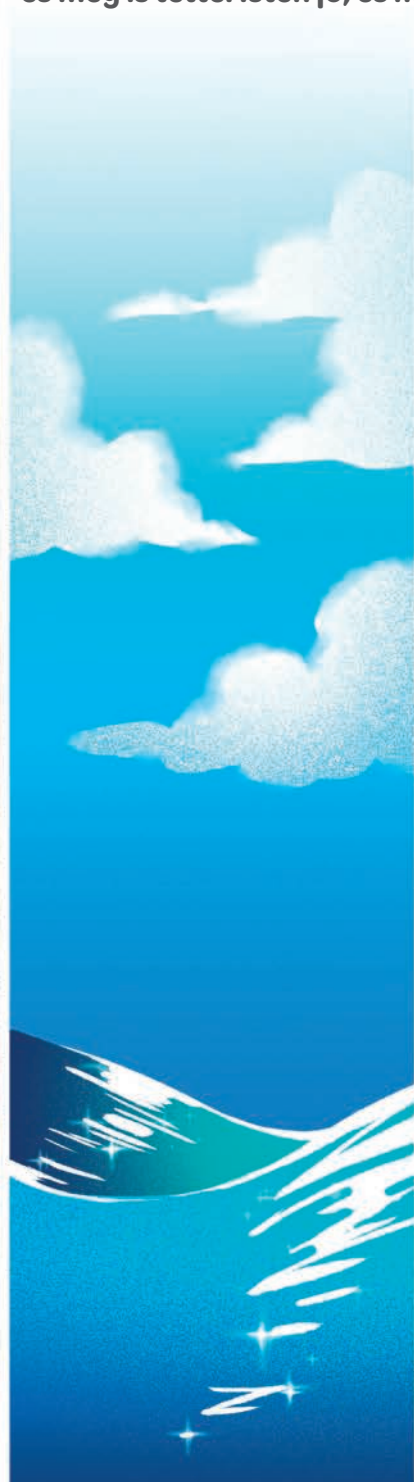

Kezdetben – a bolyhos, fehér felhők és a borzas hernyók létezése előtt – Isten már jelen volt. Mielőtt még megszülettek volna a ragyogó csillagok vagy a mélykék óceán, Isten egy különleges helyet alkotott számunkra – és annyi mindent szeretne még megtenni! Egy... kettő... három... négy... öt... hat (az ujjainkon számoljunk el hatig) nap alatt készült el a tökéletes, új világ.

Isten csodálatos színekkel töltötte meg a földet: pirossal, sárgával, késsel és zölddel. Új hangok hallatszódtak, ízletes ételek vártak arra, hogy megkóstolják őket. És a legjobb, hogy barátok is születtek! Isten jó, és amit számunkra teremtett, szintén jó!

Kezdetben a földet víz borította, azonban nem úszkáltak benne játékos delfinek vagy hatalmas bálnák. Hajók sem várakoztak vitorlabontásra a szélben. Isten egy csodálatos helyet akart készíteni nekünk, benne hatalmas (tárjuk szét karjainkat) és apró (érintsük össze a tenyerünket) állatokkal, amelyekben gyönyörködhetünk. Ő hozzád (mutassunk a gyermekre), és hozzám (mutassunk magunkra) hasonló embereket is akart teremteni – és meg is tette. Isten jó, és minden, amit értünk tesz, az jó!

Kezdetben a föld üres és sötét volt. Nem ragyogtak *(mozgassuk az ujjainkat)* fényes csillagok a sötétben, és nem huhogtak *(hú-hú)* baglyok a faodúkbán. Isten egy csodálatos világot akart teremteni nekünk, amelyben a nappal ragyogóan fényes, és van, mi bevilágítsa az éjszakai égboltot. Az Úr egy különleges napot is ki akart jelölni, amikor velünk lehet – ezt pedig meg is tette. Isten jó, és amit számunkra teremtett, szintén jó!

Kezdetben Isten megteremtette
a mennyet és a földet *(mutassunk fel
és le)* neked és nekem. A földet füves
mezőkkel borította, ahol méhecskék
zümmögtek. Emellett teremtett csörge-
dező patakokat és hatalmas tengereket
is, mert szeret bennünket. Az égre napot
és holdat helyezett, hogy nézhessük
őket, és gyönyörködhessünk bennük.
Mit alkotott Isten az első napon?

(Mutassunk az 1. számmal jelölt körre!)

Isten annyira jó, és minden, amit nekünk
teremtett, az jó!

Napi játék

Alkossunk!

Készítsünk a gyermekünkkel egy teremtéskönyvet! Használjunk sima, üres papírlapokat, amelyeket a negyedév végén össze tudunk fűzni egy könyvecskévé! Ez hetente egy-egy újabb teremtés-oldallal bővül. Ezen a héten összpontosítsunk a borítóra! Kérjük meg a gyermekünket, hogy Isten teremtményei közül válasszon ki néhány kedvenctet! Vágjunk, vagy nyomtassunk ki képeket állatokról és növényekről, de akár le is rajzolhatjuk őket a borítólapra! Ezután írjuk rá az aranyszöveget!

Fedezzük fel!

Vízi játékok segítségével kezdjük el a teremtés leckéjének tanulmányozását! Töltsünk meg egy műanyag tálkát vagy széles szájú palackot egyharmad részig vízzel! Keressünk néhány tárgyat, amelyekkel a gyermekünk berendezheti és megalkothatja saját kis világát! Néhány példa: fából készült játékok, akvárium növények, kavicsok, gallyak, virágok, levelek, műanyag halak és gumikacsák.

Tanuljunk!

Énekeljünk el a gyermekünkkel egy teremtésről szóló éneket, például a *Kicsinyek éne-*

kei című énekeskönyvből, vagy keressünk egy témához kapcsolódó éneket a Teremtő dicsőítéséről!

Kapcsolódjunk!

Írjuk le az aranyszöveget egy papírlapra, majd vágjuk ki külön a szavakat! Mindegyik szó hátoldalára rajzoljunk egy képet, amely alapján a gyerek felismerheti az adott szót! Rejtsük el a cetliket a szoba különböző pontjain, majd hívjuk meg a gyermekünket egy kincsvadászatra, buzdítva, hogy keresse meg mindegyik cetlit! Miután mindegyiket összegyűjtötte, segítsünk neki helyes sorrendbe tenni a szavakat, majd olvassuk fel néhányszor a mondatot, hogy megjegyezze azt! Hát nem csodálatos a mi Istenünk, aki ilyen elképesztő világot teremtett számunkra?

Imádkozzunk!

A hét folyamán figyeljünk Isten jóságára, és beszélgessünk erről a gyermekünkkel! A környéken vagy az udvaron fedezzük fel, milyen szép dolgokat teremtett nekünk Isten! Időnként tartsunk szünetet, és köszönjük meg Istennek a felfedezett dolgokat egyenként!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Isten valóban annyira csodálatos, és amit Ő teremtett, az nagyon jó! A Földet – ezt a kezdetben üres, sötét helyet – betöltötte a jóságával. Alkotott egy gyönyörű dolgokkal tarkított földet nekünk és a gyermekeinknek. Isten szeretné, ha tudnánk és látnánk az Ő jóságát. Vágyik arra, hogy jósággal töltsse be az életünket. Mennyire könnyedén elfeledkezünk erről a mindennapok forgatagában! „A madarak éneke, a rügyfakadás, az eső és a napfény, a nyári zápor és a reggeli harmat, a természet ezernyi megnyilvánulása, az erdő fái és tövükben a nyíló ibolyák a mindent helyreállító szeretetet jelképezik. A természet még mindig Isten jóságáról beszél nekünk” (Ellen G. White: *Gyermeknevelés*, 47. o.).

Kérjük Istent, hogy a zsúfolt hétköznapiak során is fedje fel előttünk jóságát! Minél többet beszélgetünk Vele, annál jobban megnyílnak szemeink, és felfedezhetjük Őt! Amikor sötét, üres a napunk, akkor is megláthatjuk a jóságos Istent, Aki bármikor kész betölteni az űrt az életünkben. Egy baráti telefonhívásban, de akár a felkelő nap első sugaraiban is megláthatjuk Őt. Keressük Istent, mert megígérte, hogy megtaláljuk Őt (Példabeszédek 8:17)! Osszuk meg az Ő jóságát a körülöttünk élőkkel, hogy ők is megtapasztalhassák ezt a csodálatos érzést!

**„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert
irgalmassága örökkévaló.”**

(1Krónikák 16:34)

**„Jó az Úr mindenki iránt, és könyörülő szívé
minden teremtményéhez.”**

(Zsoltár 145:9)

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette a világosságot.

2. hét: A teremtés első napja

Isten megteremtette *a világosságot*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:3-5; János 1; Zsoltárok 104; Pátriárkák és próféták, 44-51. o.

Kuckózzunk be a gyermekünkkel egy takaró alá egy zseblámpával!

Kezdetben, még mielőtt oroszlánkölykök játszadoztak volna vagy gepárdok futottak volna, Isten már jelen volt. Mielőtt megteremtette volna a világot neked és nekem, a földön nem volt más, csak sötétség és üresség.

Nagyon-nagyon sötét volt... *(beszéljünk suttogva)* egyetlen halvány, pislákoló fénysugár sem látszott. Nem létezett még a nap és a hold, de a ragyogó csillagok sem. Mindenhol csak sötétség honolt.

Istennek különleges terve volt az első napra *(mutassuk fel a hüvelykujjunkat)*. Elérkezett az idő, és Ő alig várta, hogy hozzákezdjen! Egy csodálatos világot tervezett neked és nekem. A teremtés első napján minden csendes volt, és arra várakozott, hogy kiderüljön, mit készített elő Isten.

**Ekkor a sötétben felcsendült Isten
erőteljes, kedves hangja, amely csak
úgy visszhangzott a vizek felett:
„Legyen világosság!” (Kapcsoljuk fel
a zseblámpát.) És világosság lett!
Isten szólt, és a sötétség eltűnt.**

**A fény csak úgy csillámlott a földet
borító víz felszínén** *(mozgassuk az
ujjainkat fel-le, majd előre-hátra).* **Isten
megteremtette a világosságot, hogy
beragyogja a nappalt, és elválasztotta
azt az éjszaka sötétjétől. Ez volt a föld
legelső reggele – egy fényben tündöklő
reggel. Isten látta a világosságot, és
kijelentette, hogy az nagyon jó.**

Isten az első napon
betöltötte a földet
világossággal. Látod
a körülöttünk fénylő
világosságot? Isten csodá-
latos világossága minden
nap ragyog. Ez a szeretet
ajándéka neked és nekem
(öleljük meg a gyermekün-
ket). Isten tökéletes terve
így kezdődött el. De az Úr
sok mindent akart még
tenni – minden nap valami
újat. Vajon mit teremtett
a második napon (mutassuk
fel két ujjunkat)?

(Mondjuk együtt) **Köszönöm,**
Istenem, hogy megterm-
tetted a világosságot.

Napi játék

Alkossunk!

Készítsük el a múlt héten elkezdett teremtés-könyv első oldalát! Vágjunk le fekete és sárga kartoncsíkokat, majd ragasszuk őket egymás mellé, szemléltetve a sötétség és a világosság ellentétjét! A lap aljára írjuk fel: „Az első napon Isten világosságot teremtett.”

Fedezzük fel!

Egy nap lefekvés előtt készítsünk takarókból egy sátrat, majd ültessünk a sátorba játék állatokat. Mutassunk rá, hogy világosságban milyen könnyű megtalálni az Isten által teremtett jó dolgokat! Szánjunk időt az imára, és köszönjük meg Istennek a földünket beragyogó csodálatos fényt!

Tanuljunk!

A fény a szivárvány színeiből áll. Töltsünk meg egy átlátszó poharat vízzel, és helyezzük az asztal szélére! Az asztaltól egy lépés távolságra tegyünk le a földre egy fehér papírlapot! Világítsunk át elemlámpával a poháron olyan szögben, hogy a fénytörés következtében a szivárvány színei láthatóvá váljanak a papíron! (Előfordulhat, hogy szükség lesz sötét színű ragasztószalagra, hogy irányítani tudjuk a fénysugarat.) Adjunk hálát Istennek minden egyes gyönyörű színért, amit nekünk teremtett!

Énekeljünk!

Énekeljünk el egy fényről szóló éneket, például a Kicsinyek énekei című énekeskönyvből! Éneklés közben mozgassunk egy zseblámpát, vagy egy LED-es gyertyát!

Imádkozzunk!

Ezen a héten függesszünk ki egy karácsonyi égősort a gyermekünk szobájában! Minden este lefekvés előtt imádkozzunk, és adjunk hálát Istennek a világosságért! Kérjük Jézust, segítsen nekünk Érte világítani!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Képzeld el Isten magasztos, csodálatos hangját a vizek felett! A zsoltáríró mennydörgéshez hasonlítja Isten hangját, a Jelenések könyvének írója pedig „sok vizek zúgásához”. Ez ugyanaz az erőteljes, mindenható hang, amely világosságot parancsolt a sötétségbe, és amely gyengéden hívogat minket. Ahogy megkérjük a gyermekünket, hogy üljön le velünk egy történet vagy egy ölelés erejéig, úgy Isten is vágyik arra, hogy magához vonjon bennünket, és betöltse életünket az Ő világosságával.

Azon a legelső napon a föld fénylett a világosságtól, Isten jelenlététől. Isten világossága tiszta és szép. Jósága beragyogja a sötétséget és a homályt. Vigasztal, amikor napjaink sötétségbe borulnak, és emlékeztet, hogy minden reggel egy friss, új nap kezdete.

Lehetnek zsúfolt, feszültséggel töltött napjaink, amikor üresnek érezzük a lelkünket. Például eggyel többször léptünk rendetlenül otthagytott játékokra, vagy eggyel többször kellett feltakarítanunk a földről a kiborult ételt. Energiánk és türelmünk olykor fogyóban van. Az ilyen pillanatokban a legnehezebb válaszolni az Ő hívására.

Vegyünk egy mély levegőt, mondjunk el egy imát, vagy dicsőítsük Istent énekkel! „Az ilyen dalnak hatalmas ereje van. Hatalma van ahhoz, hogy legyőzze durva és faragatlan természetünket, hogy élénkítse gondolkodásunkat és együttérzést ébresszen bennünk, elősegítse a közös munkát és kiűzze a borúlátást a balsejtelmekkel együtt, amelyek rombolják bátorságunkat, elszívják erőnket” (Nevelés, 167. o.).

Az Ő világossága fénylik a szívünkben. Nem lehet elrejteni. Isten győzelmes fénye beragyogja az életünket, megújítja a lelkünket és betölti otthonunkat a jóságával.

„Mert Isten, aki azt mondta, hogy a sötétségből világosság ragyogjon fel, ő gyújtott világosságot a szívünkben, hogy felragyogjon Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.

Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ez a rendkívüli erő Istentől és ne tőlünk valónak lássék.”

(2Korinthus 4:6-7)

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette az eget.

3. hét: A teremtés második napja

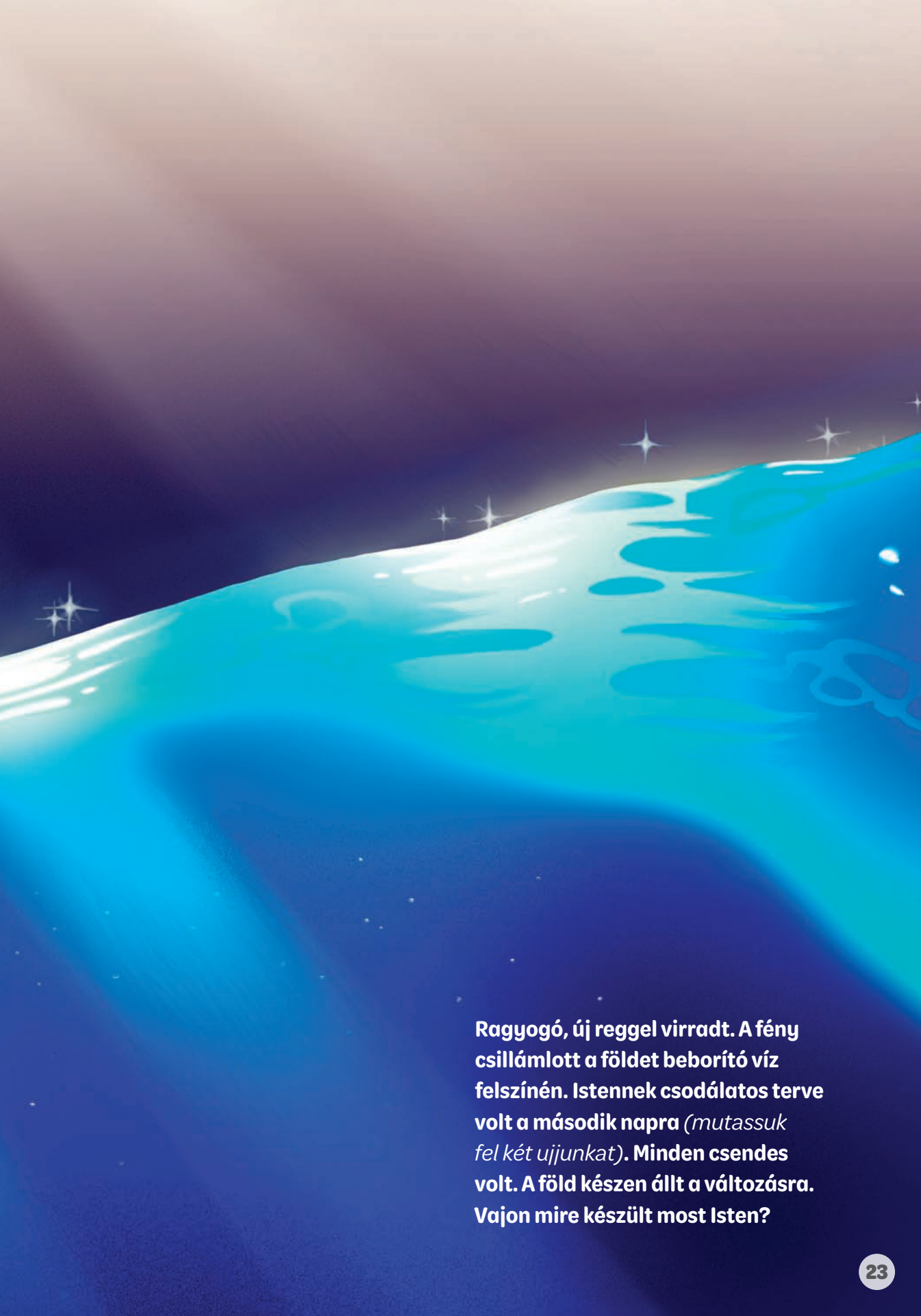
Isten megteremtette *az eget*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:6-8; Pátriárkák és próféták, 44–51. o.

Kezdetben, mielőtt még madarak repkedtek volna, vagy bocik bőgtek volna, Isten már jelen volt. Ő egy csodálatos világot akart készíteni neked és nekem. Az első napon *(mutassuk fel a hüvelykujjunkat)* **betöltötte a földet az Ő csodálatos világosságával, azonban még nagyon sok mindent tervezett a második napra** *(mutassuk fel két ujjunkat)*!

Ragyogó, új reggel virradt. A fény csillámlott a földet beborító víz felszínén. Istennek csodálatos terve volt a második napra (*mutassuk fel két ujjunkat*). Minden csendes volt. A föld készen állt a változásra. Vajon mire készült most Isten?

A vizek fölött Isten erőteljes, kedves hangja visszhangzott. Szólt a vizeknek, hogy váljanak ketté *(tegyük össze, majd tárjuk szét a kezünk).* **A víz egyik része felment, fel, fel, egészen magasra** *(emeljük magasra az egyik kezünket),* **a másik rész pedig lent maradt, egészen lent, lent** *(a másik kezünkkel próbáljuk meg minél lejjebb nyújtózni).* **Isten szólt, és megszületett a levegő: „A boltozatot Isten égnek nevezte” (1Mózes 1:8).**

A földet kék ég és friss levegő vette körül *(lélegezzünk mélyeket).* **Enyhe szellő fújdogált a csillámló víz fölött** *(tenyerünket felfelé fordítva fújjunk el fölötté).* **A víz visszatükrözte az új ég kékjét.** Majd később, egy napon az ég megöntözte a földet esővel a rajta úszó bolyhos felhőkből.

Isten neked és nekem teremtette az eget. Ez volt az Ő különleges ajándéka a második napon. Amikor érezzük arcunkon a szellő simogatását, amikor látjuk az égen a felhőket, jusson eszünkbe az Ő jósága! Amikor mélyeket lélegzünk a friss levegőből, emlékezzünk arra, hogy Ő szeret minket (öleljük meg a gyermekeket)! Isten terve azonban itt még nem ért véget. Minden nappal több és több látnivalót adott nekünk. Szerinted mit teremtett Isten a harmadik napon (mutassuk fel három ujjunkat)?

(Mondjuk együtt) **Köszönöm az eget, Istenem.**

Napi játék

Alkossunk!

Dolgozzunk a gyermekünk teremtés-könyvének második lapján! Használjunk kék vízfestéket vagy zsírkrétát az ég megrajzolására! Készítsünk elő vattagolyókat, amelyeket felhőkként felragasztunk a kék égre! Írjuk fel a papírlapra: „A második nap Isten megteremtette az eget.”

Fedezzük fel!

Fedezzük fel a szél hatását! Fújjunk buborékokat, vagy figyeljük meg egy szélforgó mozgását! Eregessünk papírsárkányt, vagy hajtogassunk papírrepülőket! Beszélgessünk arról, hogyan mozgatja a szél a különböző tárgyakat!

Kutassunk!

Feküdjünk ki hanyatt egy takaróra, és figyeljük meg a felhőket! Bátorítsuk a gyermekünket, hogy képzelőerejét használva mondja el,

milyen formákat és alakokat lát a felhőkbe! Beszélgessünk arról, hogyan mozognak a felhők a levegőben, amelyet Isten a második nap teremtett! Adjunk hálát Istennek a csodálatos kék égért és a rajta úszó felhőkért!

Tanuljunk!

Fedezzünk fel a természetben olyan dolgokat, amelyeket repít a szél, például madártoll, levelek, gyermekláncfű, magok, fűszálak stb.! Magyarázzuk meg, hogy miért van szükség arra, hogy a szél szétszórja őket! Figyeljük meg, hogyan vitorláznak a madarak, és hogyan repkednek a pillangók! Olvassunk vagy nézegessünk könyveket a magokról és a levelekről!

Imádkozzunk!

Lélegezzünk be, majd ki! Köszönjük meg Istennek a levegőt és a szelet!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Isten minden évszakban az ég vásznára festi az Ő szépségét. Szakítsunk ma időt arra, hogy gyönyörködjünk a végtelen égboltban! Figyeljük meg a különböző felhőformákat, és álmélkodjunk a napkelte rózsaszínjén és a napnyugta arany-vörös sugarain! Szemléljük, ahogy a sötét felhők összegyűlnek, amikor vihar készülődik a lát-határon, majd figyeljük, amikor záport hullatnak a földre!

Ha Isten naponta ilyen csodálatosan kifesti számunkra az eget, vajon mi mit tehetnénk ezen a héten a saját életünkben? Az Úr ismeri az életünket: a munkahelyi határidőket, a teli szennyekosarakat, a folytonos rohanást. Ő szereti a rendet és a szépséget. Isten, aki az eget teremtette, ezekkel is meg akar ajándékozni minket.

A napi teendők rutinja és rendszere a gyerekeknek és a felnőtteknek is egyaránt fontos. Napi terveinkben is felfedezhetjük a békesség érzését. A gyerekek számára fontos, biztonságérzetet ad nekik és megnyugtatja őket, ha minden nap pontosan tudják, hogy milyen program vagy feladat következik. Ez segíti a tanulást, és biztosítja az új dolgok felfedezésének örömét. Függetlenül attól, hogy mennyire tervezetten és fegyelmezetten indul a napunk, lehetnek pillanatok, amikor úgy érezzük, kicsúsznak a kezeink közül a dolgok, és viharfelhők gyülekeznek a lát-határon. Hogyan reagálunk, amikor terveink összekuszálódnak? Kihez fordulunk biztonságért és kitartásért? Amikor példát mutatunk a gyermekünknek, hogy képesek vagyunk nyugodtan és higgadtan alkalmazkodni egy új helyzethez, ő is megtanulja helyesen kezelni a váratlan fordulatokat és változásokat. Akár együtt is kérhetjük Istent, hogy rendszerezze a terveinket. Kérjük Tőle erőt, hogy rugalmasak maradhassunk minden helyzetben, és bemutathassuk a gyermekünknek, hogy bízhat Benne és támaszkodhat Rá bármilyen körülmények között! Szorongásunk enyhül, ha tudatosítjuk, hogy Isten a kezében tartja a világot, és a mi otthonunkat is.

**„Tudod-e, hogy mi módon lebegnek
a felhők,
a tökéletes tudás csodái?”
(Jób 37:15)**

**„A természetet fenntartó erő élteti
az embert is. [...] Csak a Vele való
összhangban találhatjuk meg igazi
hatáskörünket. Minden teremtett
lény esetében ugyanez a helyzet:
az élet csak úgy marad fenn,
ha Istentől kapjuk, az Ő akaratával
összhangban élünk.”
(Ellen G. White, *Nevelés*, 99. o.)**

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette a szárazföldet.

4. hét: A teremtés harmadik napja

Isten megteremtette *a szárazföldet*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:9-10; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o

Kezdetben, még mielőtt baglyok ültek volna az ágakon és teknősök úsztak volna a tengerekben, Isten már jelen volt. Elérkezett a harmadik nap, és Isten azzal foglalatoskodott, hogy egy helyet teremtsen neked és nekem. Az első napon *(mutassuk fel a hüvelykujjunkat)* megteremtette a vilá-gosságot. A második napon *(mutassuk fel két ujjunkat)* megteremtette az eget – azonban még sok minden volt hátra. A földet víz borította, és nem volt számunkra hely.

A harmadik nap *(mutassuk fel három ujjunkat)* **reggelén**
enyhe szél lengedezett *(fújjunk el tenyerünk felett), és*
az ég *(a kezünket tartsuk ívesen a fejünk fölé)* **ragyogó kék**
volt. A földet borító vízen csillogott a fény. De vajon mit
tartogatott még Isten számunkra?

Isten erőteljes, kedves hangja visszhangzott a víz felett. Szavával egy helyre gyűjtötte a vizet (*lendítsük mindkét kezünket az egyik irányba*), és megjelent a szárazföld; a kövek azonnal előbukkantak a víz alól (*toljuk felfelé a kezünket*). „A szárazat Isten földnek nevezte, az egybegyűlt vizeket pedig tengernek” (1Mózes 1:10).

Láthatóvá váltak a barna dombok, és színes
kövek csillogtak a földön. A víz felbugyogott
a földből (kezeinkkel tegyük forgó mozdulatokat),
megjelentek a csobogó patakok és a tengerbe
ömlő, hömpölygő folyók. Isten látta (két kezünket
tegyük fürkésző mozdulattal a szemünk fölé,
és tekintsünk körbe), **hoggy minden,**
amit teremtett, nagyon jó.

Ő mindezt a sok jót neked és nekem teremtetten. Mit látsz, amikor a meleg, barna földön játszol? Vörös vagy sárga kavicsokat, csúszó-mászó gilisztákat, esetleg csírázó magokat? Szoktál keskeny kis utakat vájni az ujjaiddal, vagy csörgedező patakocskákat indítani? Isten csodálatos terve azonban itt nem ért véget: még sok látnivalót tartogatott számunkra. Ő teremtett szárazföldet otthonainknak és kertjeinknek. Vajon mit tett még értünk a harmadik napon?

(Mondjuk együtt) Köszönöm, Istenem, hogy szárazföldet és tengert is teremtetél.

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermekünknek elkészíteni a teremtés-könyv harmadik oldalát! Készítsünk egy hátteret, amely szárazföldet és vizet ábrázol! Különböző színű kartonokból vágjunk ki domb- és hegyformákat, majd ragasszuk őket kissé csúsztatva egymásra, hogy hegyláncot alkossanak! Vágjunk ki kék színű papírból egy tóformát is! A következő héten kiegészítjük majd a tájképünket növényekkel és fákkal.

Építsünk!

Kinetikus homok vagy hagyományos homok felhasználásával segítsünk a gyermekünknek felfedezni Isten teremtett világát! Kavicsok, kéregdarabok, homokozólapát és játék traktor segítségével alakítsunk ki egy tájat, formázzunk dombokat, völgyeket! Ha hagyományos homokot vagy földet használunk, kialakíthatunk patakokat vagy tavakat is!

Fedezzük fel!

Sétáljunk egy folyó mellett, vagy a tóparton, és keressünk különböző színű és formájú csigaházakat, kagylóhéjakat és kavicsokat! Gyűjtünk össze néhányat, és gazdagítsuk

vele az elkészített tájat, vagy helyezzük el ezeket az udvaron vagy a kertben! El is rejthetünk néhányat, majd megkérhetjük a gyermekünket, hogy keresse meg őket.

Kutassunk!

Menjünk ki a természetbe, és tanuljunk a földben élő állatokról! Vigyünk egy kis lapátot és nagyítót, hogy közelebbről is megfigyelhessük a gilisztákat és a bogarakat! Köszönjük meg Istennek az Ő csodálatos teremtményeit, még a legkisebbeket is, amelyeket csak ritkán vehetünk szemügyre!

Imádkozzunk!

Fessünk le néhányat Isten teremtményeiből kavicsokra (ahogy haladunk előre a teremtés hetének tanulmányozásában, festhetünk naponta egyet-egyet)! Köszönjük meg Istennek, amit a teremtés napjain alkotott! Keressünk egy helyet az udvaron, és készítsünk egy ima- vagy dicséretösvényt a festett kavicsok segítségével! Osszuk meg ezt az örömet egy szomszédal vagy egy családdal, emlékeztetve őket arra, hogy a teremtés története Isten szeretetéről mesél!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

A víz igyekezett az Isten által megformált partok között maradni. A folyók medrükbe ömlöttek, a tavak és a tengerek is elfoglalták a helyüket. A megalkotott partok megakadályozták, hogy a víz elöntse a szárazföldet. Így maradt elegendő hely más, csodálatos dolgok növekedésére. A mi bölcs és találékony Istenünk kigyózó folyókat és széles óceánokat tervezett, tökéletes egyensúlyba állítva a vizet és a szárazföldet.

A gyermeknevelésben is szükség van mederre, korlátra. Ez nemcsak egy keretet jelent, hanem biztonságot is a gyermekünk számára. Amikor szeretettel és jóindulattal megszabjuk a gyermekünk korának megfelelő határokat, akkor fejlődik az önfegyelem, az önbizalom és az önértékelés területén. Megtanulja, hogyan tartsa tiszteletben mások szükségleteit, és hogyan fejezze ki a sajátját. A gyerekek mindig szeretik feszegetni a határokat, ezért fontos, hogy ezek tisztán és világosan legyenek lefektetve. Ahogy a folyó is a lazább közetek között váj utat magának, úgy a gyermeknek is természetes a határok szilárdságának próbálgatása. Adjunk a gyermeknek döntési lehetőséget ezeken a határokon belül! Amikor mégis sikerül áttörnie a megszabott korlátokat, kedvesen és szeretettel helyezzük vissza őt a szilárd ösvényre! Imádkozunk bölcsességért és értelemért, hogy megfelelő, a gyermek szükségleteit kielégítő határokat szabhassunk! Figyeljük örömteli szívvel gyermekeink növekedését, fejlődését, miközben ők is megtalálják az öröm ösvényét Isten szeretettel teremtett világában!

**„Tanítsd a gyermeket, mely úton járjon:
még ha megöregszik, akkor sem távolodik el attól.”**

(Példabeszédek 22:6)

**„Szülők, gyermekeitek nevelésekor tanulmányoz-
zatok a természetben rejlő isteni leckéket! [...]**

Kérdezzétek meg a kertészt, mit tesz, hogy minden

ág és levél olyan gyönyörűen zsendül, szépen,

arányosan növekszik. [...] Gyöngéd érintéssel,

szerető szolgálattal alakítsátok jellemüket

Krisztus jellemének mintájára.”

(Jézus élete, 516. o.).

KULCSGONDOLAT:

Isten megteremtette a növényeket és a fákat.

5. hét: A teremtés harmadik napja

Isten megteremtette *a növényeket*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:11-13; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, mielőtt még almafák nőttek volna és méhecskék zümmögtek volna, jelen volt Isten. Ő azon dolgozott, hogy egy csodálatos helyet készítsen neked és nekem.

A harmadik nap *(mutassuk fel három ujjunkat)* kezdetén Isten elmozdította a vizet, hogy helyet adjon a szárazföldnek.

Az első napon *(mutassuk fel a hüvelykujjunkat)* megteremtette a világosságot, **a második napon** *(mutassuk fel két ujjunkat)* pedig az eget. Azonban semmi sem növekedett még – nem voltak kertek, sem virágok, sem cseresznyefák, sem magok.

Még sok volt a tennivaló
a harmadik napon. Kék patak
csörgedezett a barna dombok
között. Enyhe szellő fodrozta
a tenger habjait. Az ég tiszta,
ragyogó kék volt. Vajon mi
a következő dolog, amit Isten
neked és nekem teremtett
(tárjuk szét kérdőn a kezeinket)?

Isten erőteljes, kedves hangja visszhangzott a dombok között. Ő szólt, és puha, zöld fű kezdett el növekedni. Feltört a földből, és beborította a dombokat. Virágok bukkantak elő (tegyük össze a két kezünket, majd hirtelen nyissuk szét) a földből. Lila árvácskák, sárga napraforgók és fehér százszorszépek lepték el a ligeteket. Almafák, körtefák, hatalmas, erős tölgyfák emelkedtek ki a földből és magasodtak az ég felé.

Az egyenes törzsű gyümölcsfák ágain ízletes, lédús, piros almák lógtak, és édes mangók rejtőztek a zöld levelek között. A banánok és a kókuszdiók fürtökben lógtak a pálmafákról. Magas napraforgók ingatták fejüket a szellőben. Narancssárga répák dugták ki borzas leveleiket a földből, amint szép, rendezett sorokban megjelentek. **Isten látta** *(kezeinket tegyük a szemünk fölé, és pásztázzunk körbe),* hogy minden, amit teremtett, az nagyon jó.

Isten egy csodálatos, ragyogó
színekben pompázó, édesen
illatozó virágokkal tarkított, ízletes
gyümölcsöktől roskadozó és különleges
zöldségekben gazdag világot hozott
létre. Magot is teremtett minden
növénybe, hogy szaporodhassanak.
Mindezt a sok jót neked és nekem adta.
Szereted a ropogós almát, vagy a lédús
narancsot? Szereted az aprócska,
édes, zöld borsószemeket, vagy
a búzából készült finom kenyeret?
Isten számunkra készítette ezeket
az ínycsiklandozó táplálékokat,
hogy segítsék növekedésünket és
fejlődésünket. Isten annyira szeret
minket *(öleljük meg a gyermekeket)*! Vajon
mit tartogatott a negyedik napra?

(Mondjuk együtt) Köszönöm, Istenem,
hogy megteremtetted a növényeket
és a fákat.

Napi játék

Alkossunk!

Folytassuk a teremtés-könyv harmadik lapjának díszítését! Gyűjtsünk leveleket, gallyakat és virágokat a szabadban, vagy vágjunk ki hasonló képecskéket! Készítsünk egy kollázst belőlük a múlt héten ragasztott dombokra, hegyekre! Használjunk erős ragasztót! Formáljunk fákat, bokrokat, fűvet és virágokat! A lap aljára írjuk fel: „A harmadik napon Isten szárazföldet, növényeket és fákat teremtett.”

Kapcsolódjunk!

Pénteken menjünk ki a természetbe, és szedjünk virágokat, vagy vásároljunk egy csokor virágot szombatra! Kérjük meg a gyermekünket, hogy rendezze őket két vázába! Az egyiket tegyük az asztalra, a másikat adjuk oda egy szomszédunknak, vagy egy barátunk! Köszönjük meg Istennek a csodálatos virágokat!

Tanuljunk!

Ragasszunk zöld kartoncsíkokból készített virágszárakat egy kartonpapírra! Minden szár tetejére tegyünk különböző színű muffin papírt! Adjunk a gyermekünknek különféle tárgyakat (például bojtokat, pomponokat, nagy méretű gombokat), és kérjük meg, hogy helyezze azokat a velük azonos színű muffin papírba!

Kutassunk!

Séta közben fedezzük fel, mit teremtett Isten a harmadik napon! Gyűjtsünk fenyőtobozokat, virágokat, leveleket, fűféléket! Figyeljük meg a növények részleteit: a magokat a fenyőtobozban vagy a napraforgóban, a virágport és a levelek erezetét! Válogassuk szét őket színük és formájuk szerint! Tegyük őket egy edénybe, és ha lehetséges, adjunk a gyermekünknek földet vagy homokot, hogy készítse el saját kertjét!

Imádkozzunk!

Rajzoljunk, majd vágjunk ki egy egyszerű, öt-szirmú virágot! Írjuk a közepébe: „Köszönöm, Istenem...” Minden szíromra írjunk valamit, amiért hálásak vagyunk! Készítsünk több hasonlót ezen a héten, majd a hét végén alkossunk belőlük egy hála-virágoskertet! Kérjük meg a család többi tagját is, hogy adják hozzá saját virágaikat!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

A dombok új élettől duzzadtak. Boglárkák és százszorszépek pötytyözték a zöld fűvet. A bokrok roskadoztak az illatos orgonavirágoktól. Magas, délceg örökzöldek örködtek a gyümölcsfák ligetei körül. Édes, zamatos barackok pompáztak a levelek között. A föld illatozó szépségbe öltözött, és mindenhol új élet sarjadt. Isten teremtett világában az Ő szeretetét és bölcsességét szemlélhetjük. Elálmélkodhatunk az Alpok magasztos nagyságán, a virágok gondosan megtervezett szerkezetén és a pillangók röptén. Mennyire tökéletes és csodálatos volt ez a világ a bűn-eset előtt, amikor nem léteztek lehullott levelek, tüskék és tövisek, jeges telek vagy kánikula! Elfoglaltságaink között szakítsunk időt arra, hogy elgondolkodjunk azon, hogyan tükrözte Isten eredeti, tökéletes teremtmése az Ő jellemét! Beszéljessünk erről a gyermekünkkel is! Körülöttünk még mindig bőségesen felfedezhetjük a mindenható Teremtő tökéletes jellemének bizonyítékait, de a természet már nem nyújthat nekünk teljes ismeretet Isten szeretetéről és akaratáról.

„Az Úr bennünket eget és földet betöltő szeretetének megszámlálhatatlan bizonyítékaival von magához. A természet művei és a legbensőségesebb lelki kötelék által, melyeket az emberi szív átérezhet és átélhet, igyekezett magát kijelenteni nekünk; ám mindezek csak tökéletlenül mutatják be végtelen szeretetét” (Jézushoz vezető út, 10. o.).

Isten annyira jó hozzánk, hogy megajándékozott bennünket a Bibliával, amely jellemének megbízható és időtálló megjelenítése, és a legvilágosabban tárja elénk irántunk érzett végtelen szeretetét.

**„És mi megismertük és elhittük
Isten irántunk való szeretetét.
Isten szeretet, és aki a szeretetben
marad, az Istenben marad,
és Isten is őbenne.”**

(1János 4:16)

KULCSGONDOLAT:

Isten megteremtette a napot, a holdat és a csillagokat.

6. hét: A teremtés negyedik napja

Isten megteremtette a napot, a holdat és a csillagokat

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:14-19; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, a brummogó medvék és a szárnyaló sasok létezése előtt, Isten már jelen volt. Az első napon *(egy ujj)* megteremtette a világosságot, a második napon *(két ujj)* az eget, a harmadik napon *(három ujj)* a szárazföldet, a tengert és a zöld fűvet. Elérkezett a negyedik nap *(mutassuk fel négy ujjunkat)*. Isten csodálatos világot alkotott neked és nekem.

Egy új nap ragyogott fel, szellő lengedezett a fák között. A rózsák és a narancsok édes illata betöltötte a levegőt. Isten egy olyan világot teremtett, amelyet szeretett volna másokkal is megosztani. A folyó hömpölyögve (két kezünkkel tegyük forgó mozdulatot) ömlött a csillámló tengerbe, és partján magas fűszálak táncoltak a szélben. Eljött az idő, hogy Isten megmutassa, mit tervezett a negyedik napra (mutassuk fel négy ujjunkat).

Isten erőteljes, kedves szava hallatszott a dombok között. Szólt, és a föld melegedni kezdett, ragyogó sugarak áradtak az égen tündöklő Napból. A nappal meleggé és világossá vált, az ég pedig megtelt színekkel és fényekkel.

Az éjszaka sötétjében fényes pontok jelentek meg: Isten **milliónyi** *(tárjuk szét a karjainkat a fejünk fölött)* **csillagot** **teremtett** az égboltra. A nagy, kerek Holdat is melléjük helyezte, hogy éjjel visszatükrözze a nap ragyogását. Isten azért alkotta meg ezeket az égiteket, hogy bevilágítsák a földet, és elválasszák a nappalt az éjszakától. Isten látta *(pásztázunk körbe a szemünk fölé tartott kézzel)*, hogy minden alkotása jó. **Véget ért az éjszaka, elérkezett a reggel. Ez volt a negyedik nap.**

Isten neked és nekem teremtette a napot, a holdat és a csillagokat. A napfény kellemesen meleg a bőrünkön, és elősegíti növekedésünket. Megfigyelted már, ahogy a hold éjszakáról éjszákára ezüstös sarlóalakból ragyogó körré változik? Próbáltad már megszámolni éjszakánként az égbolton pislákoló csillagokat? Isten annyira csodálatosnak alkotta meg a földünket! Ő szeret téged. Én is szeretlek. Vajon mi történt az ötödik napon?

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, Istenem, hogy megteremtetted a napot, a holdat és a csillagokat.**

Napi játék

Alkossunk!

A teremtés-könyv negyedik napjához vágjunk ki világoskék kartonból egy féloldali részt, és ragasszuk egy papírlapra, majd sötétkék kartonból egészítsük ki az oldal másik felét! Sárga papírból vágjunk ki egy napot, sárga és narancssárga papírcsík-ból pedig ragasszunk neki sugarakat! Fényes, csillag alakú matricákkal ragasszuk tele az éjszakai égboltot ábrázoló sötétkék részt, és vágjunk ki egy holdsarlóformát is, majd helyezzük a csillagok közé! A lap aljára írjuk fel a következőt: „A negyedik nap Isten megteremtette a napot, a holdat, és a csillagokat.”

Kutassunk!

Egy napsütéses napon menjünk ki a szabadba, és a kezünkkel próbáljuk meg érzékelni a nap melegét a fűvön, a földön és a járdán! Ezután menjünk be, és élvezzük a hűvös árnyékot!

Beszélgessünk a gyermekünkkel a napvédő készítmények fontosságáról, valamint arról, mennyire elengedhetetlen a megfelelő mennyiségű napfény! Köszönjük meg Istennek a napot, amely melegít!

Tanuljunk!

Keressünk könyveket a napról, holdról és csillagokról! Tanuljunk az ég csillagairól, majd

a bolygók sorában mutassuk meg a gyermekünknek a Földet! Keressünk közeli felvételeket csillagokról! Vágjunk ki papírból a hold fázisait, majd ragasszuk őket egymás mellé, ezzel szemléltetve a Hold ciklikus havi mozgását! Milyen csodálatos Isten, aki ilyen végtelen világegyetemet alkotott!

Figyeljük meg!

Ültessünk virágmagokat (pl. százszorszép) egy kis cserépbe, majd tegyük egy napos ablakpárkányra! Amint kikelnek a magok, majd növekednek és virágba borulnak, adjunk hálát Istennek a növekedést elősegítő napfényért!

Imádkozzunk!

Menjünk ki, és gyermekünket átölelve nézzük együtt a naplementét! Beszélgessünk a gyönyörű színekről, amelyeket Isten az égre festett! Amikor bealkonyul, nézzük meg a megjelenő első csillagokat, és próbáljuk meg megszámolni őket! Hányig jutunk el? Ahogy egyre jobban besötétedik, próbáljuk meg felfedezni a Tejutat! Mondjuk el a gyermekünknek, hogy Isten teremtette a csillagokat, és mindegyiknek a nevét ismeri! Biztosítsuk arról is, hogy az ő nevét is tudja, sőt, még hajszálainak a számát is!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Előfordult már velünk, hogy felnéztünk az éjszakai égboltra, és elálmélkodtunk felfoghatatlan végtelenségén? Szabad szemmel mintegy 4500 csillagot láthatunk az égen. A Tejútrendszerben hozzávetőlegesen 10 milliárd csillag van. A Hubble űrteleszkóp segítségével kb. 1×10^{24} , vagyis kvadrillió csillagot számoltak meg a jelenleg ismert világegyetemben.

A Biblia számos helyen említi a csillagokat. A Zsoltárok könyve 147:4-5-ben ezt olvashatjuk: „Elrendeli a csillagok számát, és nevet ad mindnyájuknak. Nagy a mi Urunk és igen hatalmas, bölcsességének nincs határa.”

A Jelenések könyvének 12. fejezetében a szerző „csillagnak” nevezi a bukott angyalokat. Ugyanitt olvasunk a sárkányról is, Sátánról, akinek „a farka lesöpörte az ég csillagainak harmadrészét, és a földre vetette azokat” (Jelenések 12:4). „Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is hadakozott, és az ő angyalai is. De nem tudtak győzni, és többé nem volt helyük a mennyben, hanem levettetett a nagy sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak neveznek, aki az egész földkerekséget megtéveszti, levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek” (Jelenések 12:7-9).

Nekünk, szülőknek lényeges megérteni mindezeket, mert a földön zajló láthatatlan harc (a nagy küzdelem) most a legádázabb. Ez a nagyon is valóságos háború értünk és a gyermekeinkért folyik, és Isten iránt való hűségre szólít fel, miközben segít megfelelően nevelnünk a gyermekeinket.

Ő megvívja értünk a harcot, ha bízunk Benne, ahogy ezt időről időre megtette népéért a föld történelme során. „Az angyalok minden időben ugyanígy Krisztus hűséges követői mellett álltak. A gonosz hatalmas szövetségeseivel felsorakozik mindenki ellen, aki győzni akar, ám Krisztus bepillantást enged az általunk nem látható dolgokba: a menny seregei táborot járnak az Istent szeretők körül, hogy megszabadítsák őket” (*Jézus élete*, 240. o.). Kérjük Istent imában, hogy teljesítse ezt az ígérését saját magunk és a családunk életében!

**„Az Úrra nézek szüntelen;
nem rendülök meg, mert a jobbam felől van.”**
(Zsoltár 16:8)

KULCSGONDOLAT:

Isten nekünk teremtette a földet.

7. hét: A teremtés 1–4. napjának összefoglalója

Isten megteremtette *a földet*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:1-19; Pátriárkák és próféták, 44–51, 90. o.

Kezdetben, mielőtt még pandák üldögéltek volna a bambuszok között, és kenguruk ugrándoztak volna, Isten megteremtette a földet. Mennyi mindent alkotott már a teremtés egy, kettő, három, **négy** (ujjainkon számoljunk négyig) napja alatt! Azonban még mindig sok minden volt hátra.

A teremtés minden új napja Isten csodálatos tervével kezdődött. Felkelt a nap *(emeljük fel a kezünket)*, és sugaraival megvilágította az Ő alkotásait. A föld már majdnem elkészült. Ezután következett az ötödik, a hatodik és a hetedik *(számoljunk tovább ujjainkon)* nap. Isten már a teremtés befejezése előtt tudta, mire van szükségünk.

Isten erőteljes, kedves hangja minden nap zengett a vizek felett. Az első napon a földet betöltötte az Ő világossága, és minden fénybe borult. A második napon megteremtette a ragyogó, kék eget. A harmadik napon rengeteg új látnivaló született: elsőként elválasztotta a tengert a szárazföldtől, majd megteremtette a magas fákat és a fűvet, a növényeket és a magokat. A negyedik nap még többet tett: megalkotta a napot, a holdat és a csillagokat *(minden napot számoljunk az ujjainkon)*.

Isten neked és nekem teremtette a földet. A levegőt betöltötte a rózsák és a fenyőfák illata. A zöldellő dom-
bokat fehér százszorszépek tarkítot-
ták. A magas fűszálak hajladoztak a szélben, és a tenger hullámai lágyan csapkodták a homokos partot.
A szél felkapta a növények magjait, majd újra a földre helyezte azokat. Vajon mi fog kikelni ott? Egy karcsú fűzfa, vagy egy sárga gyermekláncfű?
A fák ágai és lombjai a magasból vetettek árnyékot a kert répa- és borsósoraira. Isten látta mindezt (kezünket tartsuk a szemünk fölé, és pásztázzunk körbe), és minden jó volt.

Vegyünk egy mély lélegzetet *(nagy levegő)*
a napsütéstől meleg levegőből! Ez is Isten
szeretetéről beszél. Ülünk le a fűbe, és engedjük,
hogy csiklandozza lábujjainkat *(csiklandozzuk meg*
a gyermekünk lábujját)! **Nevezzünk, és beszélgessünk**
arról, hogy a fű is Isten gondviselése által nő! Isten
mindent neked és nekem alkotott. Az ivóvizet, és az
ízletes ételeket is. Szerinted a lédús alma, a ropogós
dió, a piros paradicsom vagy a zöld avokádó a leg-
finomabb? Szerinted mit alkotott Isten a következő
napon? Ő az ég összes csillagánál jobban szeret
téged. Ezután nem sokkal, az ötödik napon
életre kelt a föld.

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, Istenem, hogy
megteremtetted nekünk a földet.**

Napi játék

Alkossunk!

Vágjunk ki különböző színű csillagokat, és díszítsük csillámragasztóval! Száradás után mindegyikre írjunk fel egy-egy egyszerű imát, majd akasszuk fel a gyermekünk ágya fölé!

Kutassunk!

Ültessünk zöldség- vagy fűszernövény-palántákat a kertbe vagy egy virágcserepbe! Miközben együtt kertészkedünk, mutassuk meg a gyermekünknek a növények gyökereit, és beszélgessünk arról, mire van szüksége egy növénynek a növekedéshez (napfény, víz, föld)! Ezután öntözzük meg együtt a frissen elültetett palántát! Köszönjük meg Istennek a csodálatos növényeket, amelyeket azért teremtett, hogy tápláljanak bennünket!

Barkácsoljunk!

Készítsünk egy szárazföld-ég szenzoros dobozt! Fessünk be kétmaréknyi rizst! Ehhez először egy-egy zárható edénykébe vagy simítózáras tasakba szórjunk egy-egy kisebb maréknyi rizst! Az egyikhez adjunk néhány csepp kék ételfestéket és 1 kiskanálnyi ecetet, a másikhoz néhány csepp zöld ételfestéket, és 1 kiskanálnyi ecetet! Alaposan rázzuk össze, majd helyezzük őket egy tálcára, ameddig teljesen meg nem száradnak! Ezután egy alacsonyabb falú dobozban óvatosan alakítsunk ki a rizsszemekből eget

és földet! Az „égre” helyezzünk felhők gyanánt vattapamacsokat, a „fűbe” pedig gallyakat és növényeket!

Alkossunk!

Készítsünk pauszpapírból üvegfestmény-jellegű alkotást! Először vágjunk ki két egyforma méretű kört! A természetben gyűjtsünk leveleket, fűvet, virágokat – amit találunk! Préseljük be a növényeket a két papírlap közé, amilyen szorosan csak tudjuk, majd ragasszuk rá a másik kört! Hatékonyabb és mutatósabb, ha öntapadós, áttetsző papírt használunk. A kész alkotást akasszuk fel az ablakba, hogy emlékeztessen bennünket Isten csodálatos alkotásaira!

Imádkozzunk!

Sétáljunk a gyermekünkkel a természetben, és fedezzük fel, mit alkotott Isten a teremtés 1-4. napján! Keressünk minél több különböző színű dolgot: leveleket, virágokat, kavicsokat! Próbáljuk színek, formák, méret vagy tapintás szerint csoportosítani vagy párosítani őket! Mindegyiknél mondjuk el: „Köszönöm, Istenem, hogy megteremtetted számomra a földet!”

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

„Még egyszer!” – Ez a mondat gyakran hangzik el kisgyermekes családokban. Ha már tízszer elolvastuk ugyanazt a történetet, vagy számtalanszor eljátszottuk ugyanazt a játékot, akkor is nagy levegőt veszünk, és előlről kezdjük. Miért szeretik a gyerekek annyi-szor ismételni kedvenc tevékenységeiket? Nekünk, felnőtteknek ez unalmasnak, sokszor idegesítőnek tűnhet. A kisgyerek azonban kifejezetten kedveli, hogy előre tudja, mi fog történni. Amikor tudja, mi van a következő oldalon, vagy melyik tevékenység következik a gyermekszombatiskolában, a várakozás biztonságérzetet és örömet nyújt számára.

Az ismétlés nemcsak a biztonságérzet miatt fontos, hanem elengedhetetlen építő-eleme az új képességek elsajátításának. Ugyanannak a tevékenységnek a folyamatos ismétlése erősíti a tanulási folyamat beidegződését. Ahogy egy készség elsajátítása során fejlődnek a gyermekek, és egyre nagyobb sikereket érnek el, úgy válnak egyre magabiztosabbá is, és idővel képesek lesznek az elsajátított készséget és képességet új környezetben, más összefüggésben is használni.

Bátorítsuk őket, hogy terjesszék ki tanulási élményüket ugyanannak a könyvnek a végtelenségig való ismétlésén túlra is, segítve őket, hogy kedvenc történetük által fel tudják fedezni és ki tudják fejteni saját gondolataikat! Vonjuk be érzéseiket és képzelőerejüket is ebbe a folyamatba, és nyitott kérdésekkel serkentsük önértékelésük fejlődését! Például: „Szerinted milyen érzés lehetett...?” „Vajon mit fognak tenni a következőkben...?” „Szerinted milyen illata volt...?”

Figyeljük meg, hogyan tanulnak és fejlődnek a gyerekek a kérdések által! Miközben újra és újra ismétlik ugyanazt, idővel észrevesszük majd, hogy egyre jobban egyeztetik és ellenőrzik az ismereteiket. Az ismétlés által a kitartás leckéjét is sikeresen megtanulják. Tudatosítsuk magunkban, hogy Isten ránk is szeretettel és türelemmel tekint, amikor gyakran csak ismétlés által tudunk megtanulni bízni Benne! Nem kell elcsüggednünk egy kudarcotól, hiszen nyugalmat találhatunk abban a bizonyosságban, hogy újra megpróbálhatjuk. Csupán erőt kell kérnünk a talpra álláshoz, és azt mondani: „Még egyszer, kérek.”

„Amit egyszer meg merészeltünk tenni, könnyebben megtesszük máskor is. A józanság, az önuralom, a takarékoság, a kemény munka, a komoly, értelmes beszéd és viselkedés, a türelem és az előzékenység – mindezt nem nyerjük el anélkül, hogy szorgalmasan ne ügyelnénk, vigyáznánk magunkra. [...] Szívós, kitartó igyekezetre van szükség, ha a keresztény kegyességeket valaha is tökéletessé tesszük életünkben” (4T, 452. o.).

**„A jótevésben pedig meg ne restüljünk,
mert a maga idejében aratunk majd,
ha el nem lankadunk.”**

(Galata 6:9)

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette a víziállatokat.

8. hét: A teremtés ötödik napja

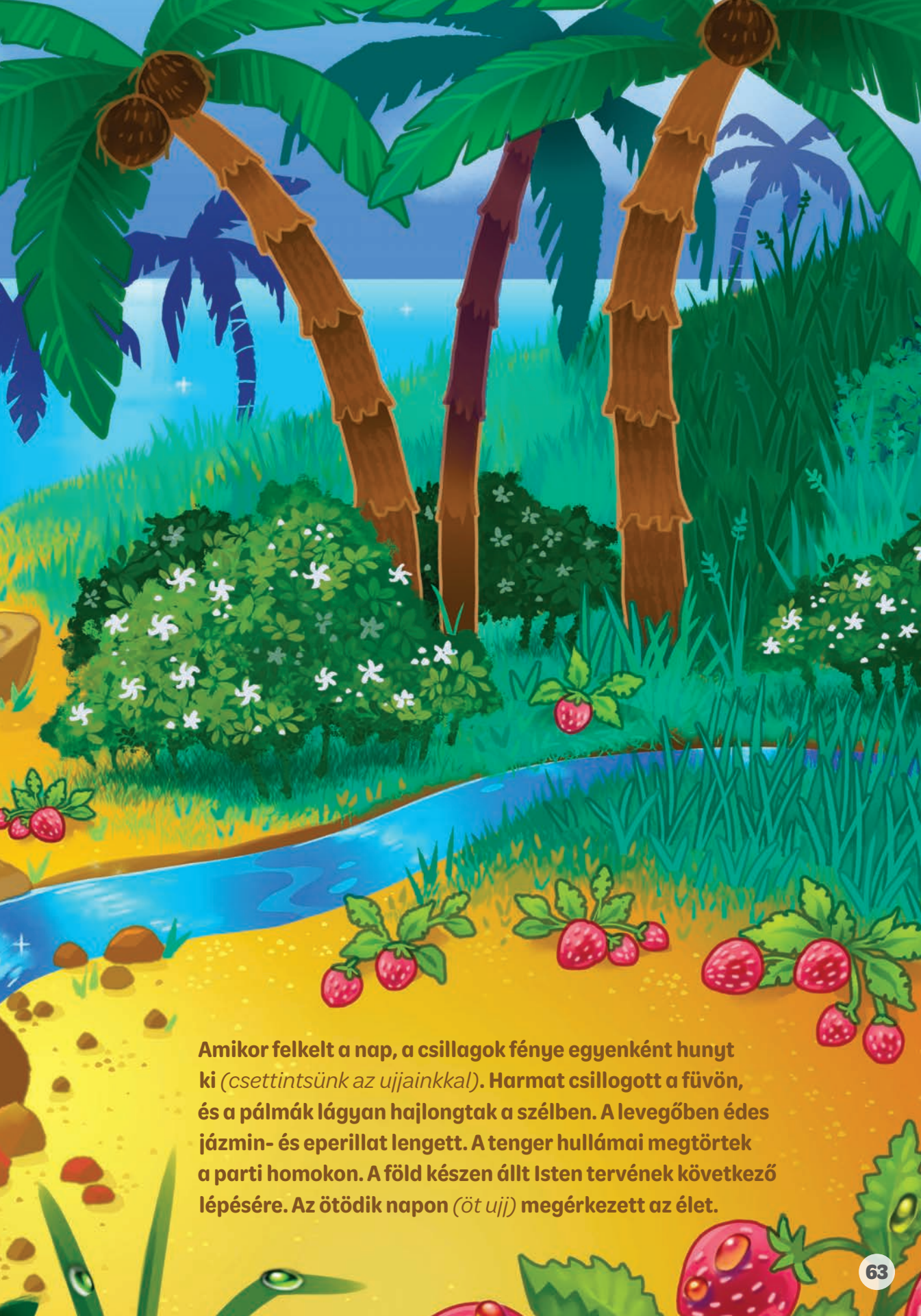
Isten megteremtette a víziállatokat

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:20-23; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, az oroszlánfalkák és a vilá-
gító szentjánosbogarak létezése előtt,
Isten már jelen volt. Az ötödik napon
(*mutassuk öt ujjunkat*) Isten készen állt, hogy
életre hívja a földet. Négy nap alatt nagyon
sok mindent megtett. Voltak már kókuszpál-
mák és hatalmas, végeláthatatlan tenger.
Nappalra megalkotta a ragyogó napot,
éjszakára pedig szép holdat teremtett. A föld
csodálatosan zöld volt, de élet mégsem
töltötte még be.

Amikor felkelt a nap, a csillagok fénye egyenként hunyt ki *(csettintsünk az ujjainkkal)*. Harmat csillogott a fűvön, és a pálmák lágyan hajlongtak a szélben. A levegőben édes jázmin- és eperillat lengett. A tenger hullámai megtörtek a parti homokon. A föld készen állt Isten tervének következő lépésére. Az ötödik napon *(öt ujj)* megérkezett az élet.

Isten erőteljes, kedves hangja felhangzott a dombok között. Szólt, és a tengerben nyüzsögni kezdtek a különböző méretű színes élőlények. Világoskék és élénksárga halak úszkáltak előrehátra *(kezünkkel tegyük úszó mozdulatot)*, és polipok kúsztak-másztak a mélyben. A tengeri csillagok rátapadtak a sziklákra, és manátuszok majszolták a leveles kocsányokat. Az ötödik napon teremtett élőlények mozgásától a víz életre kelt.

Ahogy a nap egyre melegebben süttött, egy delfin úszott az öbölbe. Ezüstös halra csillámlott a fényben. Kecses rája lebegett a korallok mellett, és egy szürke bálna párafelhőt lövellt ki az orrlyukán *(csapjuk össze a tenyerünket, majd hirtelen emeljük fel)*, majd újra alámerült. A tengeri teknősök meglovagolták az áramlatokat, a medúzák pedig méltóságteljesen lebegtek a dagályban. Isten mást is tervezett még az ötödik napra. **Ő látta** *(kezünk a szemünk fölé emelve pásztázzunk körbe)*, **hogyminden, amit teremtett, nagyon jó.**

Isten mindezt neked és nekem készítette! Voltál már a tengerparton? Ott lehet kagylóhéjakat és csigaházakat, valamint színes köveket gyűjteni. Szeretted érezni a puha, meleg homokot a talpad alatt? Láthatsz oldalazó rákokat és lengő tengeri rózsákat. Ha szemfüles vagy, akár egy bálna vízpárájának a magasba törését, vagy egy kiugró delfint is észrevehetsz. Isten a tenger minden csodáját neked és nekem alkotta. Az ötödik napon azonban mást is életre akart hívni. Szerinted mi lehetett az?

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, Istenem, hogy megteremtetted a tenger halait.**

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermekünknek elkészíteni a teremtés-könyvecske ötödik lapját! A lap alsó felét színezzük kékre! Ez lesz az óceán. Az alsó rész legaljára húzzunk egy ragasztó-csíkot, majd szórjunk rá homokot! Ez jelképezi a tengerfeneket. Öntapadós dekorgumi halacskákból alkossunk egy halrajt és más tengeri élőlényeket! A lap felső részét hagyjuk üresen, oda kerülnek majd a következő héten a madarak!

Kutassunk!

Készítsünk egy óceán témájú szenzoros dobozt! Használjunk műanyag halacskákat és tengeri állatokat, kagylóhéjakat, pohárkákat és kislapátot! Töltsünk meg egy műanyag dobozt vízzel, és adjunk hozzá két csepp ételfestéket! Engedjük meg a gyermekünknek, hogy tölögessen a pohárkával, hogy „kihalássza” a kislapáttal a játék állatokat, majd kérjük meg, hogy egyenként nevezze meg őket!

Tanuljunk!

Olvassunk együtt a víziállatok életéről! Láto-gassunk el egy akváriumba, vagy keressünk egy virtuális túrát! Nézegessünk tengeri élő-lényekről szóló könyveket! Vágjuk ki néhány érdekes tengeri állat képét, és írjunk le róluk néhány tudnivalót (például 40 csikóhalfajta

létezik; a delfineknek két gyomruk van; a teknősöknek nincs foguk; stb.)!

Barkácsoljunk!

Készítsünk egy „óceánmegfigyelő” palackot! Töltsünk meg egy üres műanyag palackot kék akváriumí kavicssal, apró kagylóhéjjakkal és műanyag tengeri állatokkal! Nevezzük meg az állatokat! Töltsük tele vízzel, adjunk hozzá kék ételfestéket, majd csavarjuk rá a kupakot! Rázzuk meg egy kicsit, hogy az állatok eltűnjenek a kavicsok között! Nevezzünk meg egy állatot, és kérjük meg a gyermekünket, hogy keresse meg!

Imádkozzunk!

Menjünk ki a tenger-, tó- vagy folyópartra! Keressünk szép köveket vagy csigaházakat! Meséljük el a gyermekünknek, hogyan adnak otthont a kövek és a csigaházak sokféle vízi-állatnak! Isten minden állatról gondoskodik. Rólunk is gondot visel. Imádkozzunk együtt, és adjunk hálát Istennek, amiért megteremtette a víziállatokat, és gondoskodik róluk! Vigyünk haza egy követ, egy kagylóhéjat vagy egy csigaházat, hogy emlékeztessen bennünket Isten gondoskodására!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Isten először a madarakat és a vízi élőlényeket teremtette meg. Megáldotta őket, hogy szaporodjanak és sokasodjanak. Minden nagyon jó volt, egyik élőlény sem okozott kárt. Milyen csodálatos, hogy tanúi lehetünk Isten jóságának és kreativitásának! Ádám és Éva bűnbeesése után mindegyik faj egyedi képességeket fejlesztett ki a túlélés érdekében. A lámpáshal egy kis pislákoló fény segítségével csalogatja magához reggelijét, a strucc pedig 43 mérföld/órás sebességgel, szárnyaival kormányozva menekül el üldözője elől. Az új ég és új föld azonban pontosan olyan lesz, ahogyan Isten kezdetben megalkotta. Ott nem lesz több fájdalom, szenvedés vagy halál.

Számos madár és hal az álcázás nagymestere. Egyesek így védik meg magukat a ragadozóktól, mások így rejtőznek el, vagy olvadnak bele környezetükbe. A papagáj például – önvédelem céljából – hangutánzással csatlakozik más madarakhoz. Vannak állatok, amelyek álcázással szerzik meg a táplálékukat, rejtőzködve várnak a zsákmányra. Az áltisztogatóhal egy másik tisztogatóhal színeit és viselkedését utánozva férkőzik a többi hal közelébe. A kettőt csak alapos megfigyelés után lehet megkülönböztetni. A fiatal egyedeket téveszti meg a legkönnyebben, akik még nem tanulták meg ennek a hálnak a ravasz technikáját. Az áltisztogatóhalhoz hasonlóan Sátán is különféle módszerekkel próbálja magához csalogatni és becsapni az áldozatait. Egyedül Isten alapos ismerete véd meg minket ezektől. Az Istennel való személyes kapcsolat készít fel bennünket, hogy fel tudjuk ismerni a nagy csaló módszereit.

Töltsünk időt Istennel tanulmányozás és ima által, hogy egyre közelebb kerülhessünk a Szabadító útjainak ismeretéhez, amely felfedi előttünk a Gonosz trükkjeit. Minél jobban ismerjük Istent, annál jobban átlátunk Sátán álcáin.

„Jézus az Atyától való teljes függőségben, vele szoros közösségben élt. [...] Jézus élete azonban a töretlen bizalom élete volt, amelyet az Atyával való folyamatos közösség táplált.” (Nevelés, 80. o.).

Isten szeretetének és kegyelmének ismerete megvéd minket Sátán csapdáitól. A teremtett világ tanulmányozása sok tanulsággal szolgál, amelyek közül a legfontosabb az Ő szeretete és gondoskodása. Ahogy az anyamadár szárnyai alatt óvja fiókáit, Isten is úgy von minket szerető védelme alá.

**„Mert ő szabadít meg téged a madarász csapdjából,
a veszedelmes dögvéztől. Tollaival befedez téged,
és szárnya alatt lesz oltalmad. Pajzs és páncél a húséged.”**

(Zsoltár 91:3-4)

KULCSGONDOLAT:

Isten megteremtette a szárnyas állatokat.

9. hét: A teremtés ötödik hete

Isten megteremtette *a szárnyas* *állatokat*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:20-23, Pátriárkák és próféták, 44-50, 90. o.

Kezdetben, mielőtt még fókák játszadoztak volna és gyönyörű pillangók repkedtek volna, Isten már jelen volt. Az ötödik napon (*öt ujj*) kezdett életre kelni a föld. Isten megtöltötte a vizeket kicsi és nagy állatokkal. Halak úszkáltak a folyókban, és delfinek ugráltak a tengerben. A sziklákra tengeri csillagok tapadtak, és polipok pihentek a mélyben. Isten élettel töltötte meg a vizet, de még sok tennivalót tervezett az ötödik napra.

Ahogy felkelt a nap, Isten új teremtményei már felfedezték a lakhelyüket a tenger mélyén. Egy delfin játékosan kiugrott a vízből, majd lemerült. Egy bálna magasra lövellte *(csapjuk össze a tenyerünket, majd hirtelen emeljük fel)* a párafelhőjét, egy rák pedig sietett megtalálni a tökéletes búvóhelyet. Egy bohóchal úszott a színes korallok között. A fény visszatükröződött a víz felszínén; minden tele volt élettel. Az ötödik napon *(öt ujj)* Isten elkezdte életre kelteni a földet. Vajon ezután mi következett?

Isten kedves, erőteljes hangja visszhangzott a dombok között. Szólt, és a levegő megtelt mindenféle színű és méretű madárral. Voltak aprócska kolibrik és hatalmas struccok (a kezünkkel mutassuk a méretkülönbségeket), rózsaszín flamingók és kis vörösbegyek. A fákon madarak csicseregtek és csiviteltek. Pelikánok repültek a víz fölött. A pipiske édes énekbe kezdett, a magasban pedig V alakban szálltak a ludak. A víz és a levegő zsongott az ötödik nap teremtményeitől.

Alkonyatkor huhogni kezdtek a baglyok. Egy sas felszállt egy magas fenyőfáról, egy pelikán pedig megpihenni készült a víz felszínén. Egy kacsamama hápogott a parton. „Háp, háp, háp” – hívta kiskacsáit, és ők libasorban követték anyjukat. Papagájok csacsogtak a banánfákon, miközben a végéhez közeledett az ötödik (öt ujj) nap. Isten látta (a kezünket a szemünk fölé emelve pásztázzunk körbe), hogy minden, amit teremtett, nagyon jó.

Hallgasd csak (tegyük a fülünkhöz a kezünket, mintha fülelnénk)! **Hallod a madárcsicsergést? Boldogok, és Isten szeretetéről énekelnek. Vannak kékek, pirosak és sárgák is. Isten mindegyiknek egy különleges éneket adott. Egyes madarak magasan szeretnek repülni, mint a sas, mások egyáltalán nem repülnek, csak a földön futnak, mint az emu. Isten minden teremtményéről gondoskodik. Ő rólad is gondot visel. Isten izgatottan várta a következő napot. Szerinted mi történt a hatodik (hat ujj) napon?**

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, Istenem, hogy megteremtetted a madarakat.**

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermekünknek befejezni a teremtés-könyvecske ötödik lapját! Színes papírból vágjunk ki több kerek formát és kis, sárga háromszögeket csőrnek! Ragasszuk a lapra a színes köröket, majd tegyünk rájuk mozgó szemeket és csőröket! Ragasszunk mű madártollakat szárnynak! A lap aljára írjuk fel: „Az ötödik napon Isten megteremtette a tenger halait és az ég madarait.”

Fedezzük fel!

Mutassuk meg a gyermekünknek, hogyan készítenek a madarak fészkeket a fiókaik megvédésére! Menjünk ki a szabadba, és gallyak, levelek és fakérgék felhasználásával építsünk egy fészket! A madarakat utánozó repülő mozdulatokkal menjünk körbe-körbe, biztonságos helyet keresve a kicsinyeinknek. „Szálljunk le” a „fészkekre”, és játsszuk el, hogy megvédjük a fiókáinkat!

Tanuljunk!

Mutassunk a gyermekünknek képeket paradicsommadarakról és más, érdekes tollazatú madarakról, mint a páva vagy a pulyka! Mozgásfejlesztő játékként készítsünk egy faroklegyezőt: szurkáljunk műtollakat egy fejjel lefelé fordított szűrő lyukaiba!

Gondoskodjunk!

Készítsünk madáretetőt! Keverjünk össze két kanál kókuszolajat madáreledellel! Adjunk hozzá mogyoró- vagy napraforgóvaját! Tegyük fél órára a hűtőszekrénybe, majd formázzuk meg egy sütikiszűrő vagy egy muffin forma segítségével! A tetejébe fúrjunk egy lyukat, fűzzünk bele egy hurkolt fonalat! Ezután tegyük a mélyhűtőbe, ameddig megszilárdul! Amikor kivettük, már fel is akaszthatjuk a szabadban! Beszélgessünk arról a gyermekünkkel, hogy Isten szereti őt, és gondoskodik róla, ahogyan a madarokról is!

Imádkozzunk és dicsőítsük Istent!

Üljünk le csendben a természetben, és hallgassuk a madárdalt! Keressük meg azokat a madarakat, amelyeknek hallottuk az énekét, és figyeljük meg a tollazatuk színét! Olvassuk el Máté 6:26 versét! Isten gondoskodik az ég madarairól, és rólunk is. Gondoljunk ki egy éneket, amellyel hálát adunk Istennek a madarakért és az Ő védelméért, vagy használjuk a *Kicsinyek énekei* című énekeskönyvet!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Figyeltük-e valaha, hogy amikor egy madár kitárt szárnyakkal lebeg, szinte minden erőfeszítés nélkül egyre feljebb és feljebb emelkedik? Az andoki kondor, a föld egyik legnagyobb súlyú röpképes madara kb. 6500 méter magasra tud felemelkedni. Ez Afrika legmagasabb hegycsúcsánál, a Kilimandzsárónál, és az észak-amerikai Denali-hegynél is magasabban van.

Hogyan tudnak ilyen hatalmas madarak ennyire magasra repülni? A madarak a felszálló légáramlatokat használják arra, hogy egyre magasabbra emelkedjenek, majd szárnycsapások nélkül, siklórepüléssel maradnak a levegőben. Ugyanezek a légáramlatok okozzák a repülőútjaink során tapasztalt turbulenciákat is. Bámulatos csoda, ahogy a madarak ezeken a légáramlatokon békésen siklanak! A tudósok kutatják ezt a jelenséget az emberi repülési technikák tökéletesítése céljából. A madarak egy bizonyos, „haladj az árral” módszerrel alkalmaznak. Ez azt jelenti, hogy nem zavartatják magukat, ha a légoszlopok nem abba az irányba viszik őket, amerre haladni akarnak, hanem inkább megengedik, hogy körkörösén felfelé emelkedjenek, ahol a szél egyenletesebben és sebesebben fúj. Ezután amikor táplálékot keresnek, siklórepülésben ereszkednek, majd újra elkapnak egy felfelé vezető légáramlatot.

Amikor hullámvölgyben találjuk magunkat, vajon nem próbáljuk minden erőnkkal saját kezünkbe venni az irányítást? Nehezünkre esik aggodalom nélkül, egyszerűen bízni abban, hogy Isten gondoskodik mindennapi szükségleteinkről, és terve van az életünkkel. Ezek a hatalmas madarak bíznak abban, hogy a meleg légáramlatok felfelé viszik őket, még akkor is, ha látszólag cél nélkül keringenek a levegőben. Ahogy a magasban lebegő sas, úgy mi is bízhatunk Istenben, aki kezében tartja az életünket (lásd: Ézsaiás 40:31). „Tárjátok az Úr elé gondjaitokat, és Ő minden aggodalomban és próbában kitartással erősít meg. [...] Bízzál Istenedben, mint Segítődben, mert Ő mindentudásában mindig ura a helyzetnek (*This Day With God*, 82. o.).

A teremtés az Ő szeretetének csodálatos megnyilvánulása, és az Ő hűségének emléke. Amikor vihar közeledik, a madaraknak a sűrű bokrok és a fák törzse nyújt menedéket a szélről és az esőtől. Hallgassátok meg a vihar utáni madárdalt! Még esik az eső, de ők már énekelnek!

Isten megígérte, hogy menedékünk lesz a vihar idején. Ha bízunk Benne, mi is megtapasztaljuk, hogy a nehéz pillanatokban is van miért énekelni. Amikor nem tudjuk, melyik irányba induljunk, vagy hol várjuk meg az eső végét, összpontosítsunk Isten ígéretére! Figyeljük gondviselését, amely segít felemelkedni!

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette a szárazföldi állatokat.

10. hét: A teremtés hatodik napja

Isten megteremtette a szárazföldi állatokat

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:24-25; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, a kiscsibék és a ciripelő tücskök létezése előtt, Isten már jelen volt. A hatodik napon *(hat ujj)* Isten valami nagyra készült. Az ötödik napon életre kelt a föld. Isten repülő madarakat *(emeljük fel a kezünket)* és úszó, mélyre merülő halakat *(nyomjuk lefelé a kezünket)* teremtett. A nap fényesen ragyogott, és éjjel csillagok milliói tündököltek az égen – de sehol nem volt egyetlen oroszlán vagy báránka sem.

Amikor felkelt a nap, víg dalba kezdtek az ébredő madarak. Enyhe szellő lengette a magas nádat, és szórta szét a magokat. A mangó és a körte friss illata töltötte be a levegőt. A folyó egy aranyhalakkal teli tavacskába ömlött *(kezünkkel utánozzuk a halak mozgását)*. Istennek azonban egy ennél is nagyobb terve várt még megvalósításra. Kész volt elkezdni a hatodik napot *(hat ujj)*.

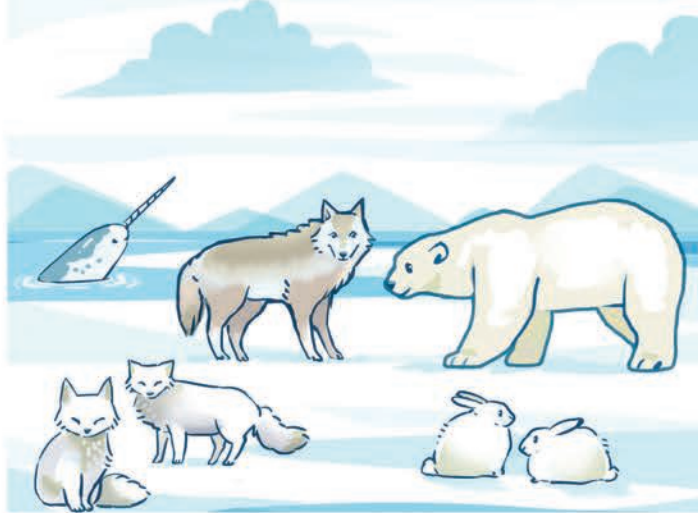
Isten erőteljes, kedves szava visszhangzott a dombok fölött: „Hozzon a föld élő állatokat” (1Mózes 1:24). Ahogy szólt, megjelent egy elefántcsorda, majd egy kő alól pötygös gyíkocska sietett elő (ujjainkkal utánozzuk a kis állatka siető lépteit). Nyúl szimatolt körbe, és prérifarkasok ugrottak elő az üregeikből. Egy édes erdei gyümölcsöt szedegető medve cammogott lefelé a domboldalon. Isten annyiféle kis és nagy állatot teremtett a hatodik napon!

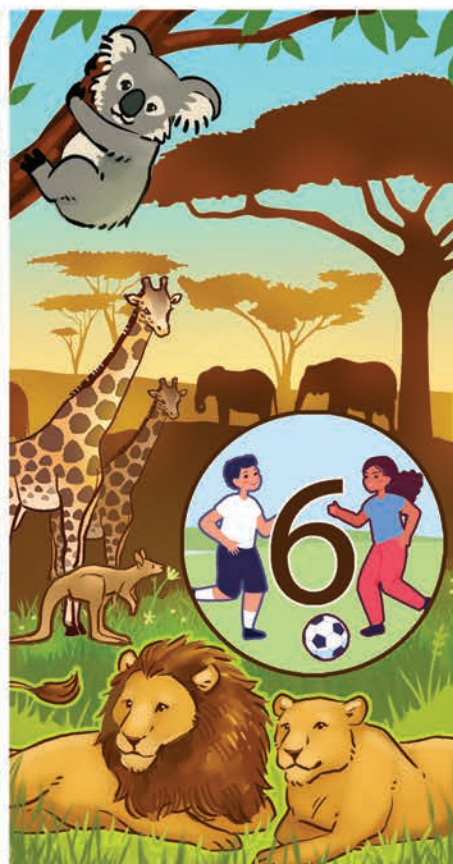

Amikor a nap már magasan járt az égen, egy süni bújt elő, és csodálkozva nézte a gepárdok versenyfutását. A tehenek boldogan bögték, és kérődzve figyelték a játékosan ugráló kecskéket. Majmok hintáztak az ágakon, és békák ugráltak a fűben. Egy koalá a fáról figyelte, hogyan harapdálja a hosszú nyakú zsiráf a leveleket. Mókusok kergetőztek a fatörzseken, és a távolból egy orosz-lán elégedett üvöltése hallatszott. Azonban még mindig volt ten-nivaló a hatodik napon. Isten látta *(szemünk fölé emelt kézzel pásztázzunk körbe)*, hogy minden, amit teremtett, nagyon jó.

Isten megteremtette a nagy
(mutassuk széttárt karokkal) és
a kicsi (mutassuk összezárt tenyér-
rel) állatokat. Meg tudsz nevezni
egy tanyán élő állatot? Hát egyet,
amelyik a dzsungelben él? Vagy
a tóban? Vagy a bokrok között?
Vagy a havas területeken? Vannak
ordító, üvöltő, böggő, ugató, trom-
bitáló, szimatoló, ugráló és kúszó
állatok is (felsorolás közben pró-
báljuk mindegyiket utánozni). Isten
teremtett selymes bundájú, simo-
gatni való házi kedvenceket, és
tüskeshátúakat is, amelyek meg-
szúrnak, ha nem vigyázunk. Olyan
sokféle aprócska és hatalmas
állatot alkotott – és itt még nem
fejezte be a tervét! A legjobb még
naplemente előtt megtörtént!

(Mondjuk együtt) Köszönöm,
Istenem, hogy megteremtet-
ted az állatokat.

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermekünknek elkészíteni a teremtés-könyvecske hatodik lapját! Kék kartonból vágjuk ki az eget, dekorfűből vagy zöld kartonból formázzuk meg a földet, vattapamacsokból a felhőket, színes papírból pedig a virágokat! Ragasszunk fel öntapadós dekorgumi állatokat, vagy vágjunk ki valahonnan állatképeket! Hagyjunk helyet a jövő heti tanulmányból Ádámnak és Évának!

Gondoskodjunk!

Biztassuk a gyermekeinket, hogy segítsenek gondoskodni a házi kedvencekről! Tanítsuk meg nekik, hogy gyengéden, finoman nyúljanak az állatokhoz! Mások házi kedvenceinek közelében maradjanak nyugodtak, tartsák tisztelőben az állatot, és mindig kérjenek engedélyt a gazditól, ha szeretnék megsimogatni! Ha nincs házi kedvencük, játsszanak szerepjátékot plüssállatokkal! Beszéljük meg, mire van szükségük az állatoknak egy vidám, egészséges élethez!

Fedezzük fel!

Gyurma és műanyag állatkák segítségével készítsünk egy állatnyomokkal tarkított ösvényt! Kérjük meg a gyermekünket, hogy próbálja meg kitalálni, melyik állat melyik

nyomot hagyta! Készítsük el kedvenc állatunk lábnyomát! Köszönjük meg Istennek, hogy különleges állatokat teremtett, amelyekben gyönyörködhetünk!

Tanuljunk!

Játsszunk állatválogatós játékot! Fonalból vagy papírból alakítsunk ki két kört! Gyűjtsünk össze műanyagból vagy plüssből készült állatokat! Énekeljünk egy állatsoroló dalocskát, és válasszunk ki a halomból egy játék állatot! Tegyük a megfelelő körbe! A csoportosítás történhet különféle kritériumok szerint, például nagy/kicsi, kétlábú/néglábú stb.

Imádkozzunk!

Játsszunk „Ki vagyok én?” játékot! Gondoljunk egy állatra, majd mondjunk néhány ismertetőjegyet a gyerekeknek, hogy kitalálhassa, melyik állatra gondoltunk! Kérjük meg a gyermekünket, hogy gondoljon a kedvenc állatára, amelyért hálát szeretne adni Istennek, majd imádkozzunk együtt!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Milyen izgalmas lehetett a teremtés hatodik napja! Isten minden elképzelhető méretű, színű és formájú állatot teremtett. Amikor kimegyünk a természetbe, szánjunk időt arra, hogy megálljunk és megcsodáljuk Isten lenyűgöző kreativitásának bizonyítékait! Az állatok csodálatos formáiban is megmutatkozik Isten mennyei természete. Ő nem egy egyszínű, hanem egy hihetetlenül szép és változatos világot alkotott. Minden állatfaj sajátos, egyedi ismertetőjegyekkel, tulajdonságokkal rendelkezik. Gondoljunk csak a hópárduc csodálatos foltjaira vagy a pillangók sokszínűségére! Mindez azt bizonyítja, hogy Isten nem csupán egy működőképes, hanem egy csodákkal és szépséggel teli természetet adott nekünk. Az állatokat ajándékba kaptuk, hogy gyönyörködjünk bennük, és gondjukat viseljük. Eredetileg segítőnek és társnak tervezte őket Isten, és bár a bűn megjelenése óta nagyon sok minden megváltozott, még mindig felfedezhetjük a kezdeti célt. A természetből sokat tanulhatunk Isten irántunk tanúsított szeretetéről és gondoskodásáról.

Az állatok értékelik Isten teremtményeit, és ez csodálatos lehetőséget nyújt számunkra, hogy megtanítsuk a gyermekünknek: legyen kedves és szolgálatkész másokkal szemben. A vadállatok viselkedésének tanulmányozása során, illetve saját házi kedvencük segítségével is megtanulhatnak gyengéden, tisztelettel és együttérzéssel fordulni az állatok felé. Séta közben figyeljünk Isten teremtett világára! Tanítsuk meg a gyermekünket álmélni és gyönyörködni anélkül, hogy megzavarná az állatokat természetes környezetükben! Figyeljük meg, ahogy egy hernyó átmászik egy ösvényen, és csodáljuk meg érdekes mozgását, vagy keressünk egy hangyából álló ösvényt, és nézzük, amint a szorgos kis hangyák oda-vissza sietnek! Isten szeretete és gondoskodása még a legapróbb teremtményekre is kiterjed, ez azonban csak halvány mása irántunk tanúsított hatalmas szeretetének.

**„Melyik nem tudja mindezek közül, hogy az Úr keze tette mindezt?
Kezében van minden élőlény élete és minden egyes ember lelke.”**

(Jób 12:9-10)

**„A teremtett világban mindenütt ott látható az Isten
keze nyoma. A természet bizonyítást tesz Alkotójáról. [...]**

**Az ember egysége a természettel és Istennel, a törvény
egyetemes uralma és áthágásának következményei mind
hatással vannak az elmére, továbbá átformálják a jellemet.”**

(Ellen G. White, *Nevelés*, 99–100. o.).

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette a családot.

11. hét: A teremtés hatodik napja

Isten megteremtette Ádámot és Évát

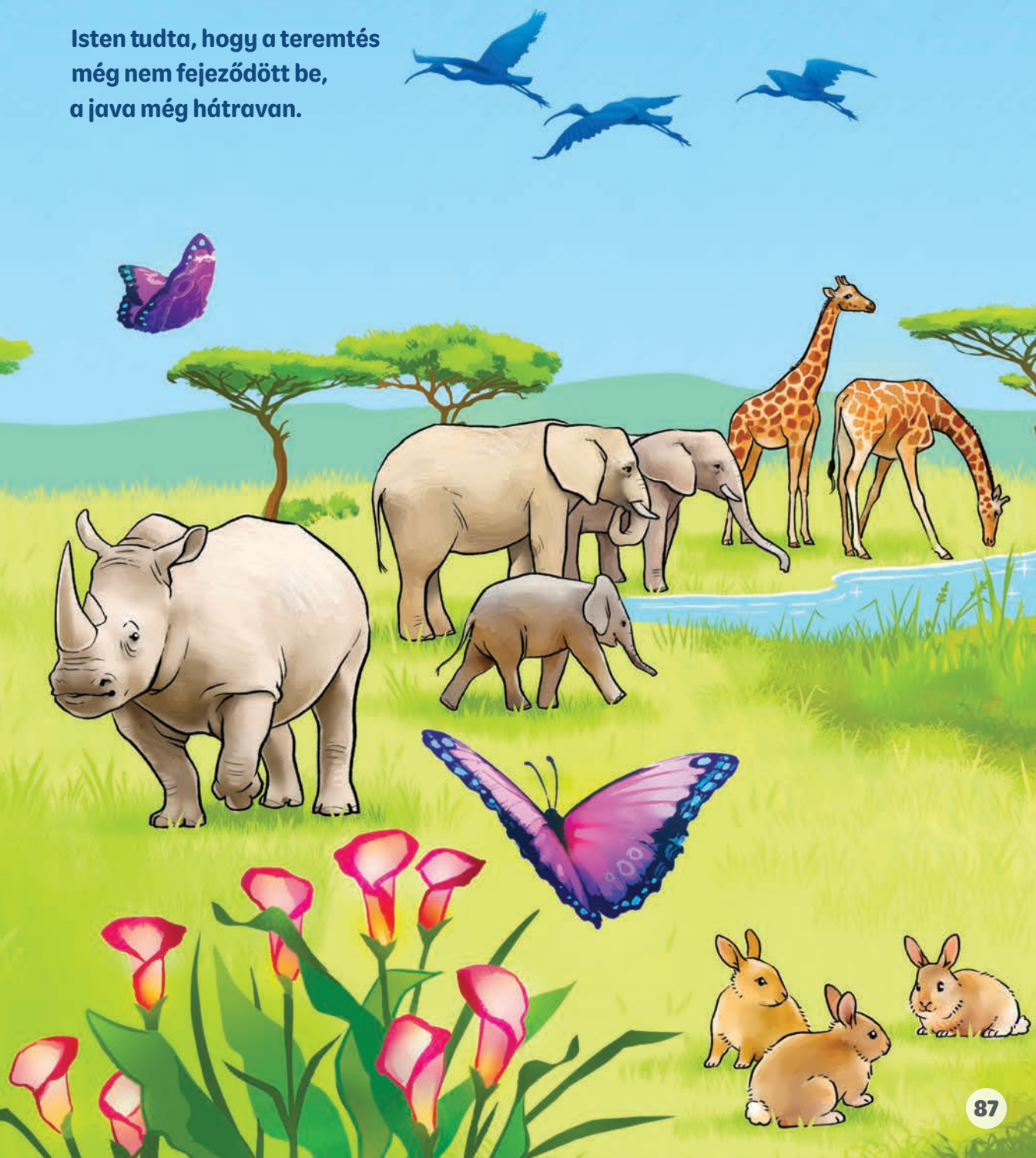
A tanulmány alapja: 1Mózes 1:26-28; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, az orrszarvúak és a nyulak létezése előtt, Isten már jelen volt. A hatodik napon Isten nagyon sok mindent tett. Megteremtette a hatalmas elefántokat, a magas zsiráfokat, az aranyos báránykákat és az erős lovakat. A levegőt madarak csicsergése és virágok illata töltötte be. Isten azonban még nem fejezte be a hatodik napra *(hat ujj)* tartogatott tervét.

A tenger vize csillámlott a napfényben. Majmok hintáztak az indákon, de senki nem látta *(mutassunk a szemünkre)* **a mutatványaikat. Madarak énekeltek, de senki nem hallotta** *(mutassunk a fülünkre)* **a dalukat. Levelek táncoltak a szélben, de senki nem forgott velük együtt** *(forgassuk meg a gyermekünket).* **A nyíló virágok ontották illatukat, de nem volt, aki megszagolja** *(szagoljunk a levegőbe)* **őket. A delfinek játszottak a vízben, de nem volt, aki érezte volna a kispriccelő víz kellemes hűvösségét** *(csettintsünk az ujjainkkal).*

Isten tudta, hogy a teremtés még nem fejeződött be, a java még hátravan.

Isten nagyon izgatott volt! Port gyűjtött össze, és egy Rá hasonlító emberalakot formált belőle, majd az élet leheletét *(lélegezzünk be egy mélyet)* fújta az orrába. Az ember kinyitotta a szemét, és Isten szeretetteljes, mosolygó arcát látta maga előtt. Isten Ádámnak nevezte el az embert.

Az Úr Ádám elé vezette az állatokat, hogy ő adjon nekik nevet. Egyik sem hasonlított Ádámra. Isten tudta, hogy Ádámnak saját családra van szüksége, egy barátira, egy feleségre. Ezért egy nőt is teremtett: Évát. Még aznap házasságot kötöttek. A lenyugvó nap fényében Ádám és Éva Istennel együtt sétált és beszélgetett. Isten látta *(kezünket a szemünk fölé emelve pásztázzunk körbe)*, hogy minden, amit teremtett, az nagyon jó.

Isten a hatodik napon *(hat ujj)* megteremtette az első családot, Ádámot és Évát. Ők szerették egymást, és együtt dolgoztak az Istentől kapott csodálatos kertben. Pontosan olyan emberek voltak, mint te meg én. Isten barátai voltak, és naponta beszélgettek Vele.

Isten neked is a barátod. Téged is nagyon szeret *(öleljük meg a gyermeket)*! Szereti, amikor imádkozol, és elmondod Neki, hogy milyen volt a napod. Hallja, amikor köszönetet mondasz Neki valamiért, és amikor örömmel énekelsz.

(Mondjuk együtt) Köszönöm, Istenem, hogy megteremtetted Ádámot és Évát.

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermekünknek elkészíteni egy-egy képet Ádámról és Éváról, majd ragasszuk rá a teremtés-könyvecske hatodik lapjára! Vágjunk ki két emberfigurát, majd rajzoljuk meg az arcvonásaikat! Tegyük rájuk mozgó szemeket, és ragasszuk nekik fonalból haját! A kép alá írjuk fel: „A hatodik napon Isten megteremtette az állatokat és az embereket.”

Fedezzük fel!

Szórjunk kinetikus homokot (8 csésze liszt és 1 csésze növényi olaj keveréke), vagy tegyünk gyurmát egy alacsony falú műanyag doboz aljába! Helyezzünk bele kislapátot és formázóeszközöket, és engedjük meg a gyermekünknek, hogy emberalakot formázzon belőle! Beszélgessünk arról, hogy milyen csodálatos a mi Istenünk, aki mindannyiunkat egyedinek és különlegesnek teremtett, annyira, hogy még ujjlenyomatból sincs két egyforma!

Segítsünk!

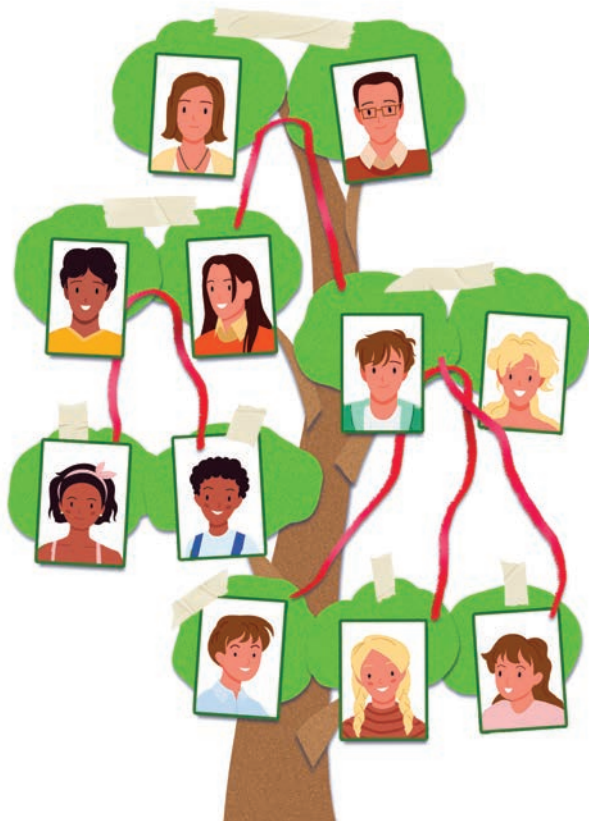
Adjunk lehetőséget a gyermekünknek, hogy besegítsen a házimunkába: például rakja el az edényeket, törölje le az asztalt, etesse meg a házi kedvenceket vagy hajtogassa össze a ruhákat! Miközben együtt dolgozunk, beszéljük meg, hogy éppen mit teszünk, és miért! Mondjuk el, hogy a családtagok segítenek egymásnak, mert szeretik egymást – pont úgy, ahogy Ádám és Éva is segítettek egymásnak.

Kapcsolódjunk!

Készítsünk egy családfát! Barna színű papírból vágjunk ki egy fatörzset és ágakat! Családtagjaink fényképét ragasszuk zöld kartonból készült körökbe, majd – mintha levelek lennének – tegyük a fára! Alkotás közben mondjuk el minden megjelenő személy nevét, és beszéljük meg, milyen rokoni kapcsolatban állunk vele, hol lakik, stb.! Amikor készen vagyunk, köszönjük meg Istennek különleges családjunkat!

Imádkozzunk!

Imában meséljük el Istennek a napunkat! Ima előtt kérdezzük meg a gyermekünk-től, hogy mit szeretne megosztani Istennek! Tudatosítsuk, hogy semmi sem túl komoly vagy túl jelentéktelen! Imádkozzunk a családtagjaiért, és köszönjük meg Istennek csodálatos családjunk ajándékát!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

A webáruházak oldalain vagy a játéközletekben végtelen ajándéklehetőség közül lehet választani a gyermekünk születésnapjára. Sokat gondolkodunk, mielőtt eldöntenénk, hogy vajon milyen játéknak örülne a legjobban. Mi lenne az, ami elősegítené számára a tanulás folyamatát, fejlesztené készségeit és képességeit, és új dolgok felfedezésére készítetné? Mivel lenne hajlandó játszani? Mi kötné le a figyelmét a legtöbb ideig? Végül pedig elképzeljük, hogy melyik lenne a tökéletes ajándék számára.

Isten megkoronázta hatnapos teremtésének munkáját: megteremtette Ádámot és Évát. Annyira izgatottan várta, hogy megmutathassa nekik az ajándékát: egy lenyűgöző kertet! A tökéletes ajándék gyermekeinek – születésnapjuk alkalmából. Képzeljük el, milyen lehetett az első séta együtt! Milyen örömmel mutatta meg nekik Isten a teremtményeit! A virágok minden apró részletét, minden színárnyalatot, minden kis és nagy állatot, a tengeri levegő illatát, a madarak énekét. Mindez nekik és értük volt. „Minden, amit Isten teremtett, tökéletesen szép volt, és úgy tűnt, hogy semmi sem hiányzik a szent pár boldogságához. [...] Tudásuk állandóan új kincsekkel gazdagodott, a boldogság új forrásait fedezték fel, és egyre tisztább fogalmakat kaptak Isten felmérhetetlen, kiapadhatatlan szeretetéről” (Pátriárkák és próféták, 46, 51. o.).

Az elégedettség érzése tölt el bennünket, miközben figyeljük, ahogy a gyermekünk kibontja az ajándékát, amelyet olyan nagy gonddal választottunk ki számára, majd örömben tapsikolva elkezd felfedezni, hogyan kell vele játszani. A gyerekek a legegyszerűbb ajándékoknak is örülnek. A boldogságot pedig megkétszerezi, amikor lelkesen megmutatják nekünk az új ajándékukat és azt, hogy a segítségével milyen új dolgokat fedeztek fel.

Isten folyamatosan jó ajándékokkal lepi meg gyermekeit. Képzeljük el az örömet, amikor megfest számunkra egy csodálatos naplementét, készíti valamelyik barátunkat, hogy felhívjon minket, vagy pénzt küld egy váratlan forrásból, amikor a legnagyobb szükségünk van rá! Minden jó és tökéletes ajándék Istentől származik. Ő vágyik arra, hogy boldognak lásson bennünket, és hogy megosszuk Vele ezeket a pillanatokat. Szakítsunk ma időt arra, hogy elgondoljunk a Tőle kapott ajándékokon! Képzeljük el, hogy ugyanazt az örömet érzi, mint amit mi, amikor a gyermekünk elégedett a tőlünk kapott ajándékával!

**„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék
felülről való, és a világosság Atyjától száll alá,
akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka.
Az ő akarata szülte minket az igazság igéje által,
hogy teremtményeinek első zsengeje legyünk.”**

(Jakab 1:17-18)

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtett téged.

12. hét: A teremtés hatodik napja

Isten megteremtett *téged*

A tanulmány alapja: 1Mózes 1:26-28; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, mielőtt még baglyok huhogtak volna és kakaduk csiviteltek volna, Isten már jelen volt. Ő neked és nekem teremtette a földet. Az első napon a világságot, a második napon az eget, a harmadik napon a fűvet és a virágokat, a negyedik napon a napot, a holdat és a csillagokat, az ötödik napon a halakat és a madarakat, a hatodik napon pedig a többi állatot, például a nyulat és a vízilovat *(minden napot számoljunk az ujjainkon)* teremtette meg. Isten végignézett mindenben, és megállapította, hogy nagyon jó.

Isten a legjobbat a végére tartogatta.
Amikor elkészült a föld, férfit és nőt
teremtett. Mindez nagyon régen volt,
de Isten tudta, hogy egy nap te is
meg fogsz születni. Amikor elérkezett
a tökéletes pillanat, megalkotott
téged teljes, csodálatos valódban!
(Öleljük meg a gyermeket!) A lehető
legjobb vagy az Ő szemében.

Nézz a tükörbe! Mit látsz? (Adjunk egy tükröt a gyerekeknek!)
Látod a szemedet? (Számoljunk: 1, 2!) A szemed (szín), pont,
mint az enyém (vagy: az enyém pedig: _____). Isten téged
(világos/sötét) hajjal teremtett, az enyém pedig _____.
Tudod mozgatni az orrodat? Hol vannak a füleid? Számoljuk
meg őket: 1, 2! Tudsz vidám, szomorú vagy bolondos arcot
vágni? Isten a lehető legszebbnek alkotott.

Isten adott szemeket, hogy nézhessük az égen úszó bolyhos felhőket. Te mit látsz? *(Kezünket a szemünk fölé emelve pásztázzunk körbe!)* **Ő teremtett nekünk fület, hogy hallgathassuk a fákon pihenő madárcák énekét. Hallgasd csak... mit hallasz?** *(Tegyük a kezünket a fülünk mögé, mintha fülelnénk!)* **Ő ujjakat is teremtett a kezünkre, hogy érezhessük a kiscicák puha, selymes szőrét. Milyen puha dolgokat szoktál megérinteni?** *(Kérjük meg a gyermeket, hogy vegyen elő egy puha, kemény, érdes, sima, stb. tapintású tárgyat!)* **Száját is teremtett nekünk, hogy megízlelhessük a finom epret. Te mit szeretsz ízlelgetni? Orrunk is van, hogy megszagolhassuk az édes illatú rózsát. Szagolj csak bele a levegőbe... Mit érzel az orrocskáddal?**

Mindannyian egyediek vagyunk, Isten azonban mindenkit egyformán szeret. Függetlenül attól, hogy tíz lábujjunkkal izgünk-mozgunk, vidám arccal kuncogunk, lábainkkal menetelünk, vagy mint a béka, fel-le ugrálunk, tenyerünkkel tapsolunk, vagy szépen éneklünk, minden testrészünk valóban különleges. *(Tegyük meg a gyermekünkkel a felsoroltakat!)* Isten pontosan azt adta, amire szükségünk van. Tökéletesen alkotott meg az Ő csodálatos terve szerint.

(Mondjuk együtt) Köszönöm, Istenem, hogy megalkottál engem.

Isten befejezte a teremtés munkáját.
Vajon mit fog tenni a hetedik napon?

Napi játék

Alkossunk!

Rajzoljuk körbe a gyermekünket krétával az udvaron, vagy ceruzával egy nagy fehér csomagolópapíron! Beszéljünk azokról a jellemzőkről, vonásokról, tulajdonságokról, amelyekkel Isten megajándékozta őt! Rajzoljuk hozzá ezeket az életnagyságú körvonalhoz (például haj, köldök, lábujjak, arcvonások)! Öleljük meg szorosán a gyermekünket, és mondjuk ezt: „Isten annyira különlegesnek teremtett téged”!

Fedezzük fel!

Figyeljük meg a mozgásunkat! Párnából, takarókból, asztalokból, székekből és plüssállatokból készítsünk egy akadálypályát mászó- és ugrógyakorlatokkal, bújással, kúszással, sétálással, stb.! Köszönjük meg Istennek, hogy ilyen sokféle mozgásra tette alkalmassá a testünket!

Tanuljunk!

Jelöljük meg a gyermekünk magasságát a falon! Ezt ismételjük meg bizonyos időközönként több alkalommal, hogy nyomon követhessük a változást! Magyarázzuk el a gyermekünknek, milyen szerepet tölt be az egészséges táplálkozás, a megfelelő mennyiségű alvás, a játszás és a folyadékivás a testünk fejlődésének és növekedésének folyamatában!

Fedezzük fel!

Mutassuk be a gyermekünknek az öt érzékszervet, és magyarázzuk meg, hogyan segítenek felfedezni a teremtett világot!

Hallgassunk! Készítsünk egy

hangszert egy üres vizespalack és rizs felhasználásával! *Köszönjük, Istenünk, hogy halló füleket teremtettél nekünk.*

Szagoljunk! Készítsünk együtt valamilyen édes süteményt, majd élvezzük a frissen sült finomság illatát! *Istenünk, köszönjük az orrunkat és a szaglásunkat.*

Figyeljük meg! Egy serpenyő aljára öntsünk magas zsírtartalmú tejet! Cseppentsünk bele helyenként ételfestéket! Egy fültisztító pálcika végét mártsuk folyékony mosogatószerbe, majd érintsünk meg vele egy színpöttyöt! Figyeljük, hogyan kavarg a festék a tejben! *Köszönjük, Istenünk, hogy látó szemeket adtál nekünk.*

Tapintsunk! Helyezzünk el néhány tárgyat egy tarisznyába! Kérjük meg a gyermeket, hogy becsukott szemmel húzzon ki egyet, majd próbálja meg kitalálni, mi lehet az! *Istenünk, köszönjük a tapintás képességét.*

Ízleljünk! Készítsünk elő egy tányérra különböző falatkákat, és kérjük meg a gyermeket, hogy becsukott szemmel próbálja meg kitalálni, mit eszik! Beszéljünk a különböző ízekről: édes, savanyú, sós, stb.! *Köszönjük, Istenünk, hogy megízlelhetjük a finomságokat, amelyeket Te teremtettél.*

Énekeljünk és imádkozzunk!

Gyermekekkel együtt énekeljünk Istent dicsőítő énekeket! Imában forduljunk Istenhez így: „Köszönjük, Istenünk, amiért minket is megteremtettél.”

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Isten minden gyermekét egyedire, az Ő dicsőségének tükrözésére, a saját képére teremtette. A mi gyermekünk is értékes, drága kincs Isten szemében. Tanítsuk meg neki, hogy Krisztusban keresse a önazonosságát, és beszéljünk neki az Ő igazságáról! A világ készenlétben áll, és csak arra vár, hogy ellentmondásos, káros üzeneteket csepegtessen a lelkébe. A világ szava így szól: „Szeresd önmagad! Benned van a belső erő, hogy azzá válj, amivé csak szeretnél!” Ugyanakkor szinte észrevétlenül sugallja ennek az ellenkezőjét is: „Viselj, tegyél vagy használj káros dolgokat, mert nem vagy elég szép, okos vagy tehetséges!” A fent leírt végletek nagyon veszélyesek. Ezekről a káros üzenetektől úgy határolhatjuk el magunkat, ha tudatosítjuk, hogy azonosságunkat nem a cselekedeteink, nem a kitüntetéseink, nem a hibáink vagy a tévedéseink, hanem egyedül Krisztus határozza meg.

A gyermekünk nemcsak vágyik a velünk töltött időre, a figyelmünkre és a jóváhagyásunkra, hanem szüksége is van rá. Ha nem kapja meg tőlünk, máshol fogja keresni. A felnőttekkel való pozitív egymásrahatás által tanulja meg a társadalmi és viselkedési irányelveket, ennek segítségével nyer önbizalmat, hogy felfedezzen és kipróbáljon új dolgokat, és megtapasztalja a feltétel nélküli szeretetet. Amikor ez Isten Igéjének igazságával társul, akkor fedezi fel azt, Aki teremtette, és Benne önazonosságát is, mint Isten gyermeke.

A fény, amelyet gyermekünk életében gyújtunk, tükrözi, hogy mi magunk elfogadtuk Isten feltétel nélküli szeretetét. Szülőként mi sem kerülhetjük el azokat, akik megpróbálnak meggyőzni arról, hogy nem vagyunk elég jók. Fogadjuk el saját életünkben Isten feltétel nélküli szeretetét! A rómaiakhoz írt levél 8. fejezetében azt olvashatjuk, hogy semmi nem szakíthat el minket Isten szeretetétől. Bízunk Istenben és ígéretében, mely szerint a saját képére teremtett, az Ő dicsőségére! „Megváltásunk ára, mennyei Atyánk végtelenül nagy áldozata, aki Fia életét áldozta fel értünk, ébresszen bennünk nemes, magasztos eszményeket arra nézve, hogy mivé lehetünk Krisztus által” (Jézushoz vezető út, 15. o.).

**„Mert Isten, aki azt mondta, hogy a sötétségből világosság ragyogjon,
ő gyújtott világosságot a szívünkben, hogy felragyogjon
Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.”**

(2Korinthus 4:6)

KULCSGONDOLAT:
Isten megteremtette a szombatot.

13. hét: A teremtés hetedik napja

Isten megteremtette *a szombatot*

A tanulmány alapja: 1Mózes 2:1-3; Pátriárkák és próféták, 44-51, 90. o.

Kezdetben, mielőtt még fekete-fehér pandák és mézédés görögdinnyék lettek volna, Isten már jelen volt. A hét a vége felé közeledett, és elkezdődött a hetedik nap (*hét ujj*). Hat nap alatt (*hat ujj*) Isten megteremtette a földet, az eget és mindent, ami ezek között van. Teremtett napot, holdat, cukorborsót és magas bambusznádat. Voltak már villámgyors gepárdok, banánt majszoló majmok, kék madarak a fákon, és bálnák a tengerben. Most Isten Ádámmal és Évával akart lenni.

Ádám és Éva a kertben nézték a naplementét. Az ég élénk narancs-sárgába és rózsaszínbe öltözött. Megjelentek a ragyogó csillagok. Egy bagolypár halk huhogásba kezdett, a tóban pedig békák brekégtek. Két zsiráf leveleket rágcsált a holdfényben. Isten minden teremtménye készen állt a pihenésre. Elkezdődött a hetedik nap. Vajon mit tett Isten ezután?

Ez volt a legkülönlegesebb nap, egy ajándék. Minden más naptól különbözött. Isten pihenőnapnak nevezte, és megáldotta. Ezzel mutatta meg nagy szeretetét, hogy elménkkel is Felé fordulhassunk. A szombat különleges időtöltés Istennel. Ilyenkor Őt dicsőítjük, és hálát mondunk Neki *(kulcsoljuk össze a kezünket)* mindenért, amit nekünk ajándékozott.

Ádámnak és Évának ez volt az első szombatja csodálatos édeni otthonukban. Vajon egy mangófa alatt reggeliztek, vagy a folyó partján nézték a flamingókat? Az ösvényen sétáltak Istennel azon tűnődve, hogy vajon milyen magasra száll fel a sas *(emeljük magasba a kezünk, és tegyünk repkedő mozdulatot)?* Megköszönték Neki a lédús szőlőt, és együtt nevettek a pajkos majmokon. Isten sok fontos dolgot tanított nekik a világról, a Belé vetett bizalomról és a Neki való engedelmességről. A nap már lenyugvóban volt. A szombat a végéhez közeledett. Ádám és Éva érezték az áldást, és hálát mondtak Istennek a csodálatos nyugalomnapért.

Egy, kettő, három, négy, öt, hat
(számoljuk az ujjainkon) nap. És az-
után következik a hetedik, a leg-
jobb. A szombati pihenőnap. Egy
különleges nap, amikor Istenről és
az Ő szeretetéről tanulunk. Egy nap,
amelyet a családdal és a bará-
tainkkal tölthetünk, és hálát mond-
hatunk a magasság Istenének. Egy
nap, amikor felfedezhetjük a magas
hegyeket, a gyönyörű ligeteket; ami-
kor a gyülekezetben énekelhetünk
és együtt ebédelhetünk. Mit szeretsz
a legjobban ezen a szent és áldott
szombaton?

(Mondjuk együtt) Köszönöm
a szombatot, Istenem.

Napi játék

Alkossunk!

Készítsük el a teremtés-könyv utolsó lapját, a hetedik napot! Színes ceruzákkal és filctollakkal rajzoljuk le, mit szeretünk a legjobban tenni szombaton! A lapra írjuk fel: „A hetedik nap Isten megpihent. Köszönöm a szombatot, Istenem!” Amikor befejeztük, vágjunk hét lyukat mindegyik lap bal oldalára! Fűzzük össze ezeket egy fonaldarabbal! Lapozzuk át gyakran, hogy emlékeztessük a gyermekünket Isten csodálatos teremtésére!

Fedezzük fel!

Menjünk el kirándulni a természetbe! Ez lehet az udvarunk, egy erdő, egy tópart vagy egy park. Fogyasszuk el a szabadban a szombati ebédet! Mondjuk el, mi a kedvencünk a teremtés történetében! Köszönjük meg azt Istennek! Vigyünk magunkkal egy üres rajzfüzetet vagy naplót, valamint ceruzákat, majd rajzoljunk le néhányat Isten csodálatos teremtményei közül!

Pakoljuk össze!

Pakoljunk egy táskába kisebb, csendes játékokat és bibliai témájú könyveket, amelyeket magunkkal vihetünk a gyülekezetbe! Ne felejtsük el a természethez kapcsolódó matricákat, állatos kirakókat, műanyag állatkákat, bibliai kifestőket és színes ceruzákat sem!

Egy dobozba vagy kosárba pakoljunk össze olyan játékokat, amelyekkel otthon, szombaton játszhatunk! Ezeket tegyük félre, hogy szombatra újak és izgalmasak maradjanak!

Tegyük szokássá!

Alkossunk saját, péntek esti családi hagyományokat! Néhány példa: gyertyafényes vacsora, virágcsokor az asztalon, különleges étel, éneklés naplementekor, új bibliai képeskönyv. Találjunk olyan szokásokat, amelyek könnyen beilleszthetőek kultúránkba, és amelyek különlegessé és egyedivé teszik a péntek esti alkalmat, amikor együtt olvassuk a Bibliát!

Imádkozzunk!

A péntek esti alkalomkor énekeljünk együtt Istent dicsőítő énekeket! Kérjük meg a családtagjainkat, hogy osszák meg velünk az áldásokat, amelyekben a múlt héten volt részük! Írjuk le ezeket egy családi naplóba, és minden pénteken vegyük elő! Beszéljük meg, hogy miért várjuk a másnapi, szombati alkalmat! Köszönjük meg Istennek a szombati pihenést, és kérjük, hogy árássa ránk áldását!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Képzeljük el, milyen lehetett az az első szombat Ádámnak és Évának! Lelkesedésük és álmélkodásuk – hogy Istennel lehettek az Ő kertjében – Teremtőjük dicsőítésében jutott kifejezésre. A felfedezések napja volt ez, amelyen mind többen és többen megtanultak Róla, egymásról és a teremtett világról.

Hogy néz ki a szombat a mi családjunkban? Mi hallatszik? Milyen érzést kelt bennünk? Sokszor annyira zsúfolt a hetünk, hogy nehezen lépünk ki a mindennapok mókuskerekéből. Isten mégis szünetre hív, hogy Vele, a családjunkkal és a többi hívővel töltsük ezt a nagyon különleges időt. Ő tudja, hogy szükségünk van erre.

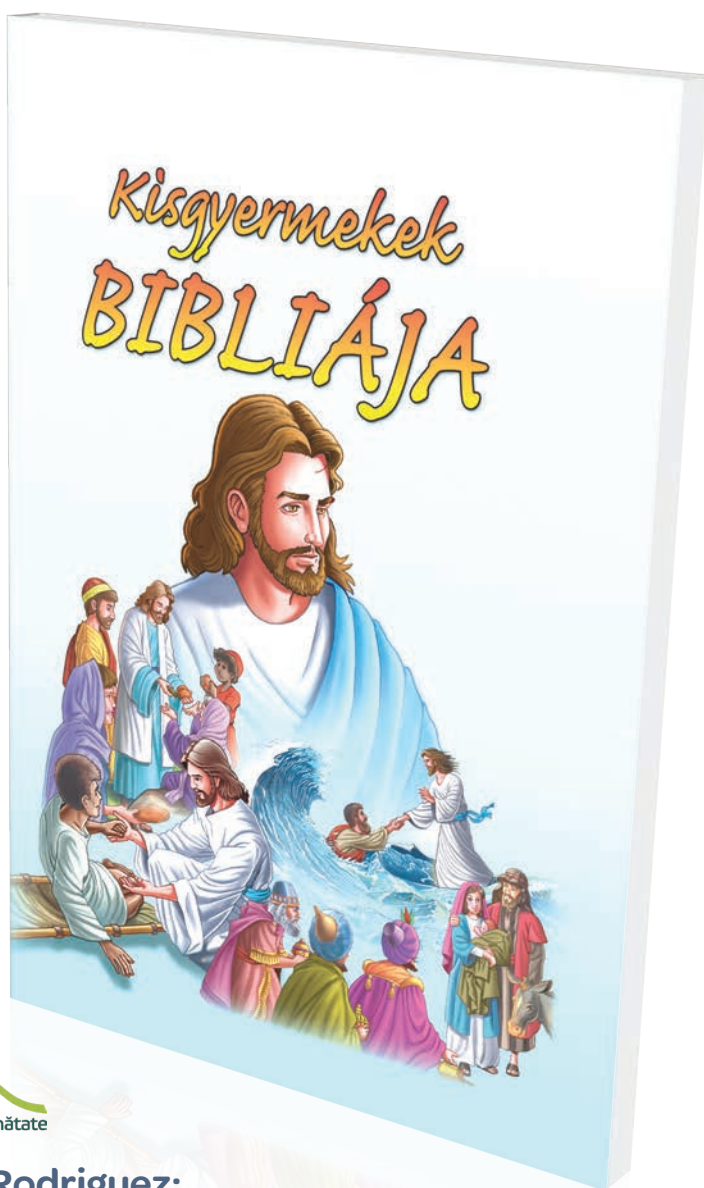
Gondolkodjunk el rajta, hogyan tudjuk egyszerűen és értelmesen táplálni Isten és az Ő áldott napja iránti szeretetünket a gyermekeinkkel együtt! Gondoljunk a gyermekek szükségleteire, és elégítsük ki ezeket, éreztetve, hogy a gyülekezet az áhítat, az imádat és az istendicsőítés helye, ahová szeretünk menni! Mutassunk példát nekik, hogy milyen gyönyörködni a szombatban!

Az Ő végtelen bölcsességében Isten tudta, hogy a zsúfolt hetünk végén szükségünk lesz a pihenésre. Imádkozzunk bölcsességért, hogy a lehető legjobban töltsük el ezt az időt Istennel és a családjunkkal, tudatosítva, hogy Ő ismeri minden szükségletünket, rohanásunkat, munkánkat, fáradtságunkat, lelki éhségünket és legbensőbb vágyainkat! Ő tudja, mennyire nagy szükségünk van a másokhoz és a Hozzá való kötődésre.

„Isten látta, hogy az embernek még a Paradicsomban is szüksége van a szombatra; arra, hogy a hét egyik napján félretegye saját érdekeit és foglalatosságát, mélyebben elgondolkozzék Isten művein, elmélkedjék hatalmáról és jóságáról. Szüksége volt a szombatra, hogy az élénkebben emlékeztesse Istenre, és hogy hálát ébresszen, mert jóságos Teremtőjétől kapta mindazt, aminek örül és amit birtokol” (Pátriárkák és próféták, 48. o.).

**„Szolgáljatok az Úrnak örömmel,
menjetelek eléje vigadozva!”**

(Zsoltár 100:2)

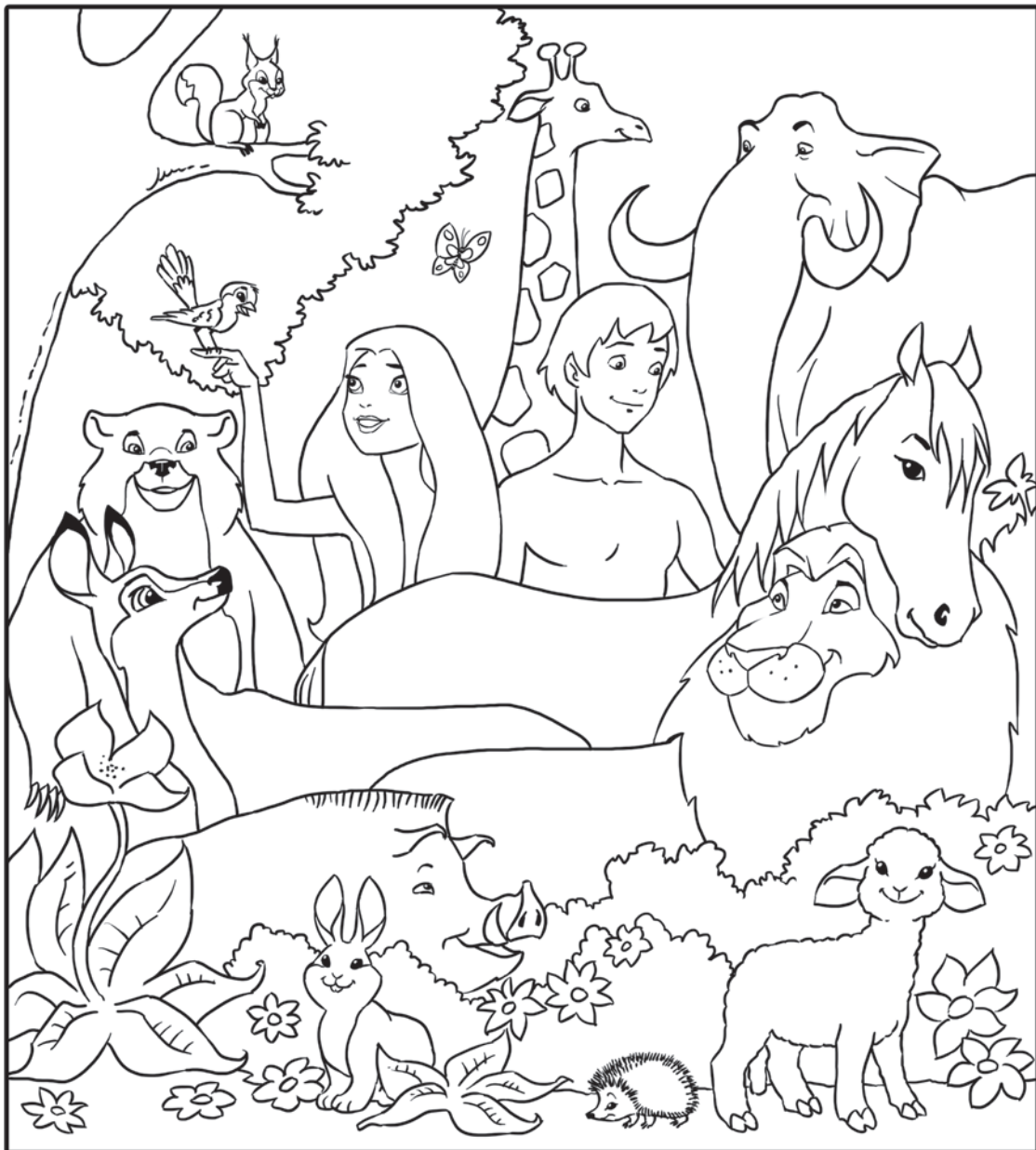
evs
editura viață și sănătate

Raquel Rodriguez:

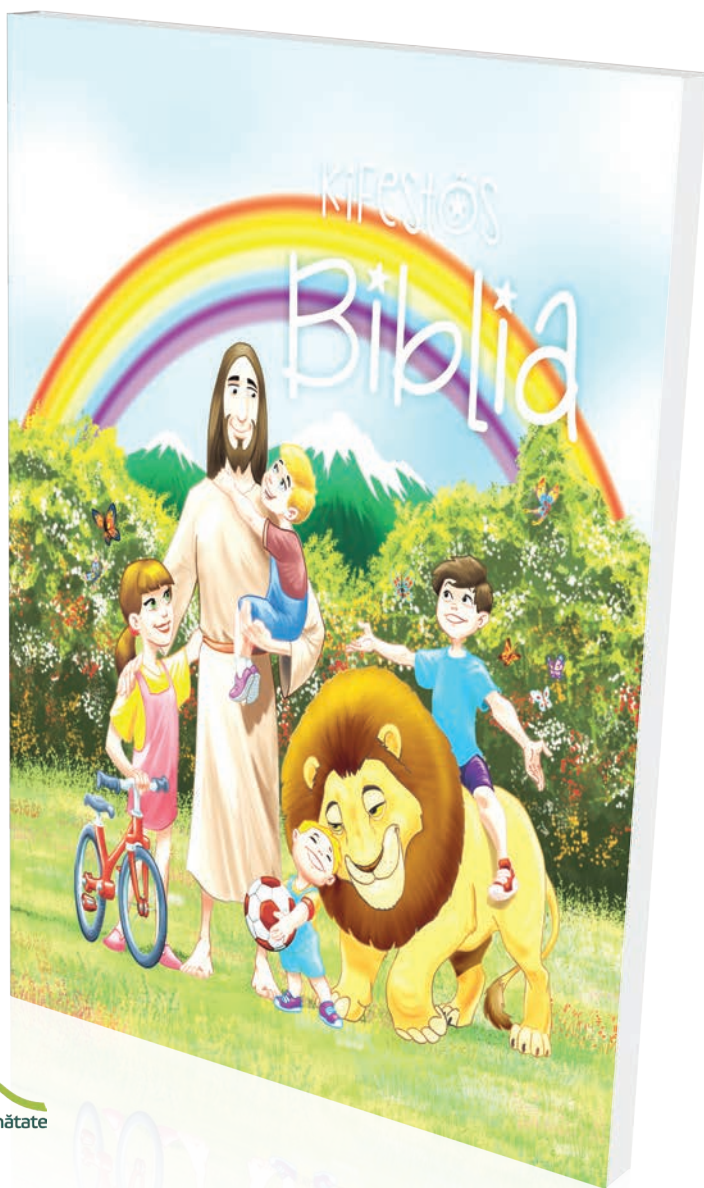
Kisgyermek Bibliaja

Ennek a képes Bibliának a lapjain történeteket találtok Isten hőseiről. Megtudjátok, hogyan teremtette meg Isten a földünket, és a bibliai szereplők élettörténetéből megtanulhatjátok, hogyan vezeti Isten hűséges követőit. A könyv első részében megismerhetitek az első teremtettséget: Ádámot és Évát. Majd olvashattok egy olyan emberről, aki három napot és három éjszakát töltött egy hal gyomrában. Bemutatjuk nektek Dánielt is, aki nagyon szerette Istent. A könyv második része Jézus Krisztus életének néhány eseményét mutatja be. Olvashatunk Jézus születéséről és a csodákról, melyeket életében tett. Kellemes utazást kívánunk a Biblia világában!

ÁDÁM ÉS ÉVA AZ ÉDEN KERTJÉBEN

Kifestős Biblia

evs
editura viață și sănătate

Illusztrátor: Adrian Barbu

Kifestős Biblia

A világ elképzelhetetlen fekete-fehéren. Isten csodálatos színekben pompázó világot teremtett. A gyerekeknek és gyakran a felnőtteknek sincsenek helyes elképzeléseik Istenről. A **Kifestős Biblia** lehetőséget ad arra, hogy kijavítsuk téves felfogásunkat és segítsünk gyermekeinknek felfedezni Isten világát, mint egy művészien megfestett színes képet. Ez egy tündöklő, gyönyörű világ...

Kibicher Emőke:

Miska egy napja

Miska egy kisegér, aki nagyon szereti Teremtőjét, a Mindenható Istent. Szorgos, figyelő és segítőkész egérke ő, aki készséggel segít szüleinek a házimunkában, máskor meglátogatja jóbarátját, az öreg Cickány bácsit, vagy éppen a fűben feküdve olvassa a Zsoltárok könyvét, rácsodálkozva az őt körülvevő természet szépségeire. Kövesd végig te is Miska egy napját, ahogyan reggeltől estig a Biblia lapjairól tanulja meg az élet örök értékeit! Ha szeretnéd, énekelj vele együtt a fejezeteket összekötő énekeket! Kívánjuk, hogy Miska egy napja örömteli és tanulságos pillanatokat nyújtson az egész család számára!

A teremtés

APRÓ LÉPTEK

A ÉV • 1. NEGYEDÉV

NEGYEDÉVI ARANYSZÖVEG

„Kezdetben
teremtette Isten
az eget és a földet.”
(1Mózes 1:1)

